

INTERNATIONAAL
Saïd El Khadraoui
(sp.a) over Europa

7

STUDENT
De 24 urenloop is er
deze week weer

9

SOCIAAL
Dubbelinterview
Bracke en Van Besien

12-13

CULTUUR
Balmorhea

17

Beeld—Naar Raad van State voor taaltest-

VUB-rector Paul De Knop dreigt ermee naar de Raad van State te trekken voor de taaltest. Intussen rijst de vraag of de taaltest van de KU Leuven en die van de andere universiteiten internationaal zal worden erkend. **Berichtgeving op pagina 4 en 5** (Foto: Catherine Hechter)

MOETEN EXTERNE KU LEUVEN-CAMPUSSEN OOK BETALEN?

Studenten willen meer geld van universiteit

De nieuwe Studentenraad KU Leuven wil meer geld. Het geld dat ze nu ter beschikking hebben, is niet genoeg om de 50.000 KU Leuven-studenten te vertegenwoordigen, klinkt het.

JENS CARDINAELS

De nieuwe Studentenraad KU Leuven vraagt meer geld. "We willen 36.000 euro extra," zegt de voorzitter Claudia Löwik. Momenteel krijgt de Studentenraad van de universiteit 54.000 euro om zijn personeel - anderhalve voltijdse werkkraacht - te betalen.

Daarnaast is er nog eens 6.000 euro voor andere kosten.

"Dat is te weinig om de meer dan 50.000 KU Leuven-studenten te vertegenwoordigen," zegt Löwik. "We hebben een nieuw kantoor moeten inrichten. Bovendien moeten we huur, energiekosten, verzekeringen en telefoon betalen. Daarvoor is 6.000 euro niet genoeg."

Een ander punt is de schaal van de Studentenraad. Ze behartigt de belangen op het vlak van onderwijs van alle KU Leuven-studenten. Dus ook die van de opleidingen die op één oktober verhuisd zijn naar de universiteit. Het gaat om opleidingen zoals onder meer industrieel ingenieur, journalistiek en toegepaste taalkunde. Door die verhuizing heeft de KU Leuven nu ook opleidingen in onder andere Oostende, Hasselt, Geel, Brussel, Aalst en Antwerpen.

"Al die studenten moeten om de drie weken naar Leuven komen om te vergaderen. Daarvoor moeten we hun een reisvergoeding betalen," aldus Löwik. Als ze dat niet doen, dan dreigen de studenten-vertegenwoordigers van de externe

"Sommige universiteitsbestuurders willen dat ook de externe campussen meebetalen"

CLAUDIA LÖWIK, STUDENTENRAAD KU LEUVEN

campussen thuis te blijven en dan wordt de Studentenraad een Leuven onderonsje.

Löwik wil zo snel mogelijk weten of ze extra geld krijgt. "Over

een week zit ik samen met enkele bestuurders. Hopelijk is er midden november een beslissing."

Lees verder op pagina 3

veto+

24/7 het meest recente studentennieuws via veto.be

Read. Like. Share.

GROEP T

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroept

Scherp

Opinie

Splinter

Het warme nest van de onwetendheid

Of het nu gaat over consumentengedrag of toplonen voor managers: iedereen wordt er tegenwoordig mee geconfronteerd. We willen niet al te veel nadenken over elke maatschappelijke discussie, dus gaan we maar mee in de mening van een expert op tv. Of we formuleren onze eigen mening in enkele seconden.

De politiek is in die maatschappelijke evolutie moeten volgen. Zo werd communicatiestijl dé determinerende factor om stemmen te halen. Kijk maar eens naar interviews met Maggie De Block of onze eigen Koen Geens. Dat in combinatie met de vierde macht - beter bekend als de media - zorgt voor een spel van perceptie, dat moeite kost om te doorprikken.

De theatervoorstelling van vorige week getiteld "Groot Voorzittersdebat" kon op een goede opkomst rekenen, maar theater en politiek zijn niet exact hetzelfde. Het is fijner om je er niks van aan te trekken, je in je zetel te zetten en achterover te leunen in het zorgeloze nest van de onwetendheid. Het probleem is dat democratie niet werkt als iedereen op zijn zetel truckladings chips in zijn mond zit te dumpen.

Vanuit alle windrichtingen klinkt het dat studenten niet actief genoeg zijn in het publiek debat. Die uitspraak op zichzelf, als een excuus voor de eigen non-actie, is een bewijs dat het warme nest van de onwetendheid een symptoom is van onze huidige samenleving.

Voor de ontzuiling riep elke rechtse rakker luid: "Linkse ratten, rol uw maten." Aan de andere kant van de straat stond iedereen te zwaaien met een rode vlag alsof hun leven ervan afhing. Het wegvallen van die opgelegde denkwijze zorgt voor een enorme keuze aan standpunten. Zoveel standpunten dat het een bijna onmogelijke taak wordt om zelf een gefundeerde mening te vormen. Het is ook moeilijk het nieuws op de voet te volgen als elke nieuwssite er om de 2 uur volledig anders uitziet.

Het valt gewoon sneller op bij de studenten omdat zij, na de vakbond, verondersteld worden het meeste keet te schoppen. Indien de studentenverenigingen ook een stakingskas hadden, zag het straatbeeld er waarschijnlijk vaak anders uit. En versta me niet verkeerd, er zijn in Leuven veel studentenvertegenwoordigers en organisaties die onze belangen behartigen. Een concentratie van de meest geëngageerde studenten die het beleid proberen bij te sturen of evenementen organiseren. Maar hun invloed blijft soms beperkt.

Ondertussen gaat de ene na de andere assemblagefabriek failliet in een wolk van ongeloof en frustratie. De harde waarheid is dat de automarkt in West-Europa verzadigd is: de werkrachten te duur zijn. In Azië groeit de middenklasse zienderogen en ze willen allemaal een Europese wagen als statussymbool. Daarbovenop is de gemiddelde Chinese werkman even duur als een pakje Doritos. De hele assemblagesector in West-Europa is ten dode opgeschreven, maar dat is te hard om over te spreken. Laten we ons focussen op wat belangrijk is: "Minderjarige Giel mag niet naar India." Schandalig! En dan zegt men dat de studenten zich niet genoeg mengen in het publiek debat.

KAREL PEETERS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

#veto debat

Moeten studentendopen worden afgeschaft?

Je kunt er dezer dagen niet naast kijken: de studentendopen zijn opnieuw begonnen. Studenten kruipen in witte jassen over de straat terwijl schachtenmeesters orders in hun oren roepen. In Luik raakte een meisje in coma na zo'n doop. Moeten ze afgeschaft worden? **FRANK PIETERMAAT**

Karolien Favoreel

In Leuven zijn er enkele kringen die principieel geen doop organiseren. Politika is er een van. **Politikakringcoördinator Arne Roels** legt uit: "Dopen zijn vroeger ontstaan in de tijd waar de gedachte overheerste dat je aan een aantal voorwaarden moest voldoen om bij de zelfverklaarde elite te horen. Onze voorgangers vonden dat niet kunnen. Daarom zijn ze daar ook van afgestapt. Sommige studenten vinden het jammer dat we dat niet doen, maar de meeste eigenlijk niet. Zo creëren we ook geen groepsdruk."

Ook bij de Nieuw Filosofische Kring (NFK) worden er geen studentendopen georganiseerd. "We hebben vastgesteld dat dat zeer makkelijk radicaliseert," vertelt de **NFK-preses Roderik De Turck**. "Je maakt zelf een doop mee en het jaar erna ga je dat dan zelf nog iets harder maken. De filosofie bij ons is dat de toegang tot de kring zo laagdrempelig mogelijk moet blijven. We vragen geen lidmaatschapsgeld en daarom vinden we het ook onlogisch om een doop te doen. We willen geen onderscheid maken tussen mensen die wel gedoopt zijn en mensen die niet gedoopt zijn."

Op zich heeft De Turck niets tegen dopen. "Ik heb er persoonlijk geen problemen mee. Er is helemaal geen haatgevoel tegenover kringen die wel dopen. Er zijn heel veel kringen waar dopen niet verplicht is en waar het wel ordelijk verloopt."

Babylon, de kring van taal- en letterkunde, heeft een ordelijke doop, beweert **Babylonpreses Kathleen Lewyllie**. "Wij laten alles altijd proper achter. Ik denk niet dat anderen er last van hebben."

Lewyllie blijft voorstander van dopen. "Omdat het traditie is. Onze schachten willen gedoopt worden. Ik denk dat het voor een leuk studentengevoel zorgt. Als mensen gedoopt willen worden, moeten ze daar ook de kans toe krijgen."

Historiapreses Jonas Lambrechts treedt Lewyllie bij. "Dopen zorgt voor een heel speciale sfeer. Het zorgt voor een soort van gezelligheid die doorheen het jaar blijft hangen. Het smeedt blijvende banden. Bij ons is de doop ook redelijk mild. We gebruiken geen look en we laten mensen niets eten."

Toch snapt Lambrechts de kritische stemmen. "Ik had er toen ik aankwam in Leuven ook een slecht beeld van. Ik snap dat het voor sommige mensen marginaal lijkt. Het blijft nog altijd je eigen keuze, maar toch vind ik dat mensen vaak wat meer openminded mogen zijn en dat ontbreekt in dit geval vaak."

Lezersreacties

Axel Vanmeulder (via Facebook, 5 likes): Zolang de doopcharters gerespecteerd worden en iedereen met een goede portie gezond verstand omgaat met de studentendopen, kan deze traditie in leven blijven. Het zou zonde zijn om dit zomaar plotsklaps te verbieden. Het is een keuze van de student. Het wordt niet verplicht, al speelt de groepsdruk waarschijnlijk wel een rol. Maar of ze zinvol zijn of niet, dat moet de student zelf bepalen.

Robbe Wulgaert (via Facebook, 3 likes): Dat de doopcharters niet gerespecteerd worden (door sommige afdelingen en hogescholen binnen de associatie) is misschien net een probleem in dit geheel.

Professor Philip Dutré (via Twitter (@philipdutre)): Zolang het lolbroekerij betreft, is er weinig aan de hand. Als het omslaat in pesterij en misbruik: optreden, eventueel met klacht.

Professor Manuel Sintubin (via Twitter (@ManuelSintubin)): Moet alles zinvol zijn? Houd vooral de "authentieke" traditie van studentendoop in ere.

Sorry

Vorige week sloop er een fout in het artikel over de docentenevaluatie. In de grafiek over opleidingen die goed en slecht scoren, staat niet het aantal studenten, maar het aantal keer dat een docent kan worden geëvalueerd. Een student die tien proffen heeft, telt mee voor tien.

Vorige week schreven we dat Claudia Löwik, de voorzitter van de Studentenraad KU Leuven denkt dat de Studentenraad en de studentenraad StAL zullen fuseren. Dat klopt niet. Ze denkt wel dat de twee raden nauwer zullen samenwerken.

Onderwijs

BIBLIOTHEEK HEEFT GELDGEBREK

Bib Letteren zegt abonnement belangrijkste databank op

Vanaf dit academiejaar zullen de studenten kunstwetenschappen hun onderzoek moeten voeren zonder hulp van de omvangrijke beeldbank ARTstor. "Dat is heel jammer, maar met het huidige budget is een abonnement niet langer opportuun," klinkt het.

ANTON GOEGBEUR

De Bibliotheek Letteren kampt al geruime tijd met financiële moeilijkheden die iedere onderafdeling treffen. "Zo zijn de voorbije maanden al verschillende abonnementen opgezegd, maar de meest in het oog springende is ARTstor," aldus Koenraad Brosens, professor en voorzitter van de collectiecommissie van de deelbibliotheek Kunstgeschiedenis. Dat gebeurde tot teleurstelling van de studenten Kunstwetenschappen voor wie ARTstor een belangrijke beeldbank is.

Zo leerden Jasmien Schutz en Eva Vandepitte, de huidige en voormalige preses van de studentenkring Mecenas, als eerstejaarsstudenten nog werken met de databank.

ARTstor biedt niet alleen een omvangrijke catalogus, maar laat haar gebruikers eveneens toe kunstwerken in optimale kwaliteit te bekijken. Dat de databank verdwijnt uit de collectie van de Bibliotheek Letteren is spijtig, maar voordeligere alternatieven bestaan ook. "Afbeeldingen zijn heel vaak te raadplegen op de websites van diverse musea of zelfs op Google Images," aldus Brosens. Vandepitte treedt Brosens hierin bij. "Maar ARTstor gold als de grote beeldbank."

Toekomst?

De collectiecommissie komt twee maal per jaar samen om onder andere het opnemen van nieuwe abonnementen te bespreken. "Zodra er opnieuw

ruimte komt of het budget terug groeit zullen wij zeker en vast bekijken of het opportuun is het abonnement weer op te nemen," aldus Brosens. Ook Schutz stelt dat in de toekomst de afweging zal moeten worden gemaakt of de voorkeur moet uitgaan naar ARTstor of naar goedkopere alternatieven.

Brosens bekleedt dit semester de zogenaamde Rubens Chair aan de University of California, een universiteit met meer financiële slagkracht dan de KU Leuven. Uit zijn erva-

ringen daar concludeert hij dat de bibliotheek Letteren uitstekend werk levert: "Ondanks de besparingen die wij hebben moeten doorvoeren, is onze bibliotheek nog steeds heel sterk."

Hij vertrouwt er bovendien op dat het nieuwe rectoraat haar beloften ten aanzien van de bibliotheek Letteren zal nakomen. In de toekomst moet opnieuw kunnen worden nagedacht over het opnemen van nieuwe abonnementen en niet enkel over het opzeggen van de huidige.

Studenten willen geld

Vervolg voorpagina

De vraag van de Studentenraad wordt ook bekeken door Koenraad Debackere. Als algemeen beheerder van de KU Leuven beheert hij mee het geld van de universiteit. "De Studentenraad krijgt nu een overbruggingskrediet van 60.000 euro. Dat bedrag werd vastgelegd in de laatste maanden van het vorige universiteitsbestuur. Maar er is afgesproken dat we de komende weken een nieuwe beslissing zullen nemen."

Ook rector Rik Torfs is bereid om de vraag van de Studentenraad in overweging te nemen. "De Studentenraad heeft een begroting opgesteld en we zullen die bekijken."

Löwik denkt dat de universiteit open staat voor de vraag naar extra geld. "Ze zijn er alleen niet uit van waar het geld moet komen. Sommige bestuurders willen niet dat alleen de centrale diensten van de KU Leuven betalen. Ze willen ook een bijdrage door de externe campussen."

"We moeten zorgen dat de begroting rondkomt, gefinancierd door centrale middelen, gedragen door de KU Leuven en de KU Leuven-campussen," zegt Debackere.

LOKO

Tot vorig jaar stond die andere studentenvertegenwoordigersorganisatie, LOKO, in voor de verdediging van de studentenbelangen op zowel onderwijs- als sociaal vlak. De Studentenraad heeft de onderwijsbevoegdheden overgenomen en LOKO gaat verder met sociale materie zoals fakbars, studentenkringen, de fietsverhuurdienst Velo...

Verliest LOKO geld als de Studentenraad KU Leuven meer geld krijgt? "Hopelijk niet," denkt Löwik, "omdat de twee raden via twee verschillende wegen gefinancierd worden."

Ook Debackere zegt dat LOKO niets zal merken van een eventuele stijging van de middelen van de Studentenraad.

Kunt u nog volgen?

Kunt u de **24 urenloop** volgen? Jazeker! Veto brengt op 22 en 23 oktober 24 uur lang **live verslag** uit van de 24 urenloop. Volg de stand op de voet via onze Facebook, onze Twitter en volg al het 24 urennieuws via extra artikels op Veto.be.

www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven

Onderwijs

UNIVERSITEITEN BLIJVEN ONDERLING KISSEBISSEN OVER TAALTEST ENGELS

Vragen bij erkenning taaltesten voor

De universiteiten moeten binnenkort hun taaltest voor docenten internationaal laten erkennen. De vraag rijst of dat wel zal lukken. Als dat niet zo is, is er een probleem. Intussen blijven de UAntwerpen en de VUB met scherp vuren op de KU Leuven. Beide universiteiten zijn niet altijd even goed geïnformeerd over de situatie.

JENS CARDINAELS

Aan de universiteiten heerst ongenoegen en onwetendheid over de door de regering verplichte taaltest voor docenten. In het tweede semester van volgend academiejaar moet elke docent die in het Engels les wil geven, een internationaal erkend certificaat voorleggen.

Daarvoor moeten ze een taaltest afleggen. De Vlaamse universiteiten hebben twee testen gebruikt. De Universiteit Gent (UGent), de Universiteit Hasselt (UHasselt), de Universiteit Antwerpen (UAntwerpen) en de Vrije Universiteit Brussel (VUB) kozen voor de ITACE-test. De KU Leuven oorspronkelijk ook, maar in laatste instantie koos ze voor een zelfontworpen portfoliotest (*zie kader*).

“Als we elkaar hadden gesteund, zag de zaak er nu wellicht anders uit”

DIDIER POLLEFEYT, KU LEUVEN

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet benadrukt dat de universiteiten vrij waren om te kiezen welke test ze gebruikten. “De attestering behoort tot de autonomie van de instellingen. Ons decreet bepaalt enkel het niveau dat moet worden behaald.”

Om te garanderen dat een docent het juiste niveau behaalt, moet hij een certificaat voorleggen van een test die internationaal erkend wordt. Noch de ITACE-test, noch de

portfoliotest van de KU Leuven is momenteel internationaal erkend.

Maar wat wil “internationaal erkennen” eigenlijk zeggen? Alle partijen wijzen naar het taalinstuut Association of Language Testers in Europe (ALTE). Als ALTE een taaltest goedkeurt, aanvaardt Smet ze. “Zo is de ITACE-test tijdelijk op de lijst met (door de minister, red.) aanvaarde testen geplaatst,” zegt Smet. “Tot ze van ALTE een keurmerk krijgt. We gaan ervan uit dat ze ook erkend wordt.”

Ook de universiteiten laten weten dat ze vertrouwen hebben in een erkenning door ALTE en nadien door de minister.

Cambridge

Maar allicht gaan de minister en de universiteiten er iets te snel van uit dat de ITACE-test erkend zal worden door ALTE. Wie op de ALTE-website de lijst van erkende testen bekijkt, merkt op dat ALTE tot nog toe alleen testen erkend heeft die de taal controleert van het land waarin de instelling zich bevindt. ALTE erkent op dit moment twee Engelse taaltesten. Die werden ontworpen door de Britse University of Cambridge en door het in Londen gevestigde Trinity College. Het zou dus opvallend zijn mochten de ITACE-test en de portfoliotest van de KU Leuven binnenkort ook in dat lijstje staan.

Om beoordeeld te kunnen worden door ALTE moeten instellingen lid zijn van de organisatie of een lidmaatschapsaanvraag hebben ingediend. Geen enkele Vlaamse universiteit is momenteel lid van ALTE, is te zien op de ALTE-site. Voor het ter perse gaan kon deze krant niet verifiëren of een Vlaamse universiteit momenteel in een lidmaatschapsaanvraag zit. Maar op de site van ALTE staan ook de taaltesten die momenteel worden geëvalueerd. Daar staat de ITACE-test niet bij.

Nochtans beweert Yvette Michotte, de vicerector Onderwijsbeleid van de VUB: “De universiteiten die de ITACE-test hebben ontworpen - de KU Leuven, de UAntwerpen

MONDELINGE TAALTEST

en de UGent - hebben de test opgestuurd naar ALTE.”

Bovendien beweert ze: “De aanvraag gebeurde al meer dan anderhalf jaar geleden. We zijn aan het einde van de erkenningsprocedure. Binnenkort weten we of ALTE de test erkent.”

Het zou opvallend zijn als ALTE de taaltest van de KU Leuven en die van de andere universiteiten zou erkennen

Joke Denekens, de voorzitter van de Onderwijsraad van de Universiteit Antwerpen (UAntwerpen) beweert iets gelijkaardigs: “De internationale erkenning van de ITACE-test loopt momenteel. De procedure duurt ongeveer een jaar.”

“Docenten die slaagden voor een internationaal aanvaarde taaltest, zijn in orde en hoeven geen verdere stappen te ondernemen,” zegt Smet. Maar die uitspraak heeft op dit moment dus betrekking op niemand.

Als een of beide testen niet worden erkend, moeten de docenten die ze hebben afgelegd, een andere, wel internationaal aanvaarde test afleggen. Tenzij de regering een bocht van 180 graden maakt en afstapt van de taaltest. “En wie weet gebeurt dat, als er een nieuwe regering is,” valt te horen aan de universiteiten.”

Het besef dat de docenten die getest werden met de ITACE-test niet voor honderd procent safe zijn, is niet doorgedrongen tot de VUB. “Als de test niet erkend wordt, verandert er niets voor docenten die al geslaagd zijn,” beweert Michotte.

Maar is een internationale erkenning door ALTE wel noodzakelijk voor een goede taaltest? Serge Verlinde stelt vast dat de internationale erkenning door ALTE niet helemaal sluitend is. Hij is hoogleraar aan het Leu-

vense talentencentrum ILT en hij was betrokken bij zowel de ontwikkeling van ITACE als die van de test van de KU Leuven. “De IELTS-test van het British Council, bijvoorbeeld, staat nog niet in de lijst van de door ALTE erkende testen. Al is het wel zo dat de erkenningsprocedure van ALTE vrij streng is.”

Intussen blijft er aan de universiteiten ongenoegen heersen over het afwijkende parcours van de KU Leuven.

Denekens van de UAntwerpen is nog steeds ontevreden over de woordbreuk van de KU Leuven. “Ik betreurt dat de KU Leuven eind vorig academiejaar plots voor een andere test koos dan de andere universiteiten. We hadden in vertrouwen samen iets afgesproken. We moeten binnenkort nog andere dingen in vertrouwen afspreken. Denk maar aan de tweejarige master en de onderzoeksmasters.”

Didier Pollefeyt, de vicerector Onderwijsbeleid van de KU Leuven, verdedigt de beslissing van zijn universiteit. “We bouwen verder op het vorige KU Leuven-bestuur. Dat heeft gekozen voor een eigen test die goed meet of een docent in staat is om over zijn discipline in het Engels les te geven.”

Michotte van de VUB ziet een vorm van protest in de actie van de KU Leuven. “Door slecht bestuur van de minister heeft het heel lang geduurd voor de regering de universiteiten liet weten welke testen we konden gebruiken. Door tijdsnood heeft de KU Leuven beslist om zelf voor een test te gaan. Daar heb ik begrip voor.”

Filmpje

Ze betreft het gekissebis tussen de universiteiten, maar tegelijk geeft ze een sneer aan de KU Leuven. “De discussie is belachelijk. Doordat de KU Leuven het been stijf houdt, heeft ze zich kwetsbaar gemaakt. De universiteiten vinden het niet kunnen dat de minister certificaten zou aanvaarden voor een test die hijzelf niet heeft erkend en die gemakkelijker is dan de andere testen (*ze doelt op de test van de KU Leuven, red.*). Voor een filmpje kun je op voorhand oefenen en een publicatie kan door iemand anders geschreven zijn.”

“Een docent kan zijn lessen ook voorbereiden,” repliceert ILT-docent Kristin Blanpain. “Iemand die onvoldoende Engels kent valt hoe dan ook door de mand in een filmpje.”

Professoren mochten spellingscorrector gebruiken

De VUB, de UGent, de UHasselt en de UAntwerpen gebruiken de ITACE-test. “Daarin wordt de kennis van algemene academische woordenschat en de grammatica getest via een online computertest,” aldus ILT-docente Kristin Blanpain. “Daarnaast is er nog een mondeling en een schriftelijk gedeelte. Dat proberen we toe te spitsen op het vakdomein van de docent.”

“De docenten mogen tijdens het schriftelijke gedeelte gebruik maken van alle functies van hun tekstverwerker,” zegt Blanpain. “Dus ook de spellingcorrector. Die kunnen ze ook gebruiken in reële schrijfsituaties. Het is niet toegelaten om te surfen op het internet.”

De KU Leuven kijkt af met haar portfoliotest. “Daarvoor moeten docenten een opname van een college doorsturen,” zegt professor Serge Verlinde van het Leuvense talentencentrum ILT. “Ze moeten ook bewijzen dat ze een of meer kwaliteitsvolle, Engelstalige publicaties hebben. Ten slotte bekijken we of ze aan Engelstalige congressen deelgenomen hebben. Als dat zo is, betekent dat dat zijn luistervaardigheid op niveau is.”

“Volgens mij meet zowel de ITACE-test als de test van de KU Leuven of docenten voldoende Engels kennen,” zegt Blanpain. (jc).

docenten

“Voor de ITACE-test kunnen docenten zich ook voorbereiden,” zegt Blanpain. “Docenten weten dat ze zich bij een ITACE-test kunnen verwachten aan opdrachten zoals: “Leg uit wat uw vak inhoudt.””

Elkaar evalueren

Denekens van de UAntwerpen stelt zich ook vragen bij de objectiviteit van de test van de KU Leuven. “Ze heeft geen externe contro-leurs.” Ook de rector van de VUB uit die kritiek (zie interview hiernaast).

Verlinde van het ILT is het er niet mee eens. “De taaldocenten die evalueren, hebben voldoende professionaliteit. Bovendien werden er ook in Gent en Antwerpen profes-soren beoordeeld door hun collega’s.”

Ook Pollefeyt van de KU Leuven heeft geen begrip voor de kritiek. “Collega’s beoor-delen elkaar constant aan de universiteit: bij benoemingen, docentenevaluaties, projec-ten...”

“De ITACE-test is veel ingewikkelder,” gaat Denekens van de UAntwerpen verder. “Bij de ITACE-test mag je geen les geven over je eigen vak. Of een artikel insturen dat door verschillende mensen verbeterd is dankzij peer-review. Bovendien is er geen bewijs dat de docent zijn publicatie zelf ge-schreven heeft.”

Verlinde van het ILT gaat niet akkoord. “We merken dat maar heel weinig docenten

.....

“Door slecht bestuur Pascal Smet heeft het heel lang geduurd voor de regering ons liet weten welke testen we konden gebruiken

.....

YVETTE MICHOTTE, VUB

vertaalhulp vragen. De slaagcijfers aan de KU Leuven waren trouwens ongeveer even hoog als die aan de andere universiteiten.”

De universiteiten betreuren dat er weinig onderlinge solidariteit is. “De universiteiten handelden niet eensgezind,” vindt Pollefeyt van de KU Leuven. “Integendeel. We moeten beter met elkaar overleggen. En ons beter informeren over elkaars benadering, want sommigen maakten clichés en in de media werd er met modder gegooid. Als we elkaar hadden gesteund, zag de zaak er nu wellicht anders uit.”

Gelukkig voor de universiteiten is er in de VLIR, het overlegorgaan van de Vlaamse universiteiten, beslist dat de instellingen eendrachtiger te werk zullen gaan, meldt Denekens van de UAntwerpen. Zal die be-slissing ook in de praktijk worden omgezet? “Dat moet blijken, maar het commitment is groot.”

Ook Pollefeyt van de KU Leuven toont goodwill. “Ik hoop dat we elkaar zullen steu-nen. We zitten in hetzelfde schuitje: we moe-ten allemaal onze test internationaal laten erkennen.”

INTERVIEW VUB-RECTOR PAUL DE KNOP

“Ik overweeg naar de Raad van State te stappen”

Als de taaltest van de KU Leuven niet internationaal erkend wordt, maar wel aanvaard wordt door de Vlaamse re-gering, trekt VUB-rector Paul De Knop naar de Raad van State. Maar hij legt zich wel neer bij de verplichte taaltest. “We moeten ons houden aan de decre-ten van de regering.”

JENS CARDINAELS

“Eerst en vooral: ik spreek uit eigen naam.” Paul De Knop, de rector van de VUB en de voorzitter van het overlegorgaan van de Vlaamse universiteiten (VLIR), maakt meteen duidelijk dat we geen interview afnemen van de voorzitter van de VLIR, zoals we nochtans aange-vraagd hadden. Het dossier van de taaltesten ligt duidelijk gevoelig.

Wat vindt u van de taaltest voor professoren?

Paul De Knop: «De overheid regeert bekrompen. Vlaanderen moet flexibeler omgaan met taal. We verliezen onze taalvaardigheid. Wal-lonië haalt ons in, onder andere door immersieonderwijs (*onderwijs dat deels in het Frans en deels in een andere taal wordt gegeven, red.*).»

Ondervindt de VUB extra taalconcurrentie door zijn ligging in Brussel?

De Knop: «Ja, hier zijn volledig Engelstalige campussen van onder andere Kent University, Maastricht University, Boston University... Als ik voorbij onze gebouwen wandel, kom ik aan de Université Libre de Bruxelles (*ULB, de Franstalige tegen-hanger van de VUB, red.*). Daar is 37 procent van de studenten buitenlands. Bij ons 23 procent. Het ligt niet aan de kwaliteit. Bij de Franstaligen is de taalregeling veel flexibeler. Bij ons zijn de regels versoepeld, maar niet genoeg.»

U vindt niet dat de overheid moet toezien op de taalkwaliteit?

De Knop: «Nee. Ook professoren die niets anders doen dan Engels spreken, worden nu toch getest. Er moet meer rekening worden gehouden met mensen die praktijkervaring hebben met Engels.»

«Maar de beslissing is genomen. Daarom ben ik geen voor-stander meer van een front van de universiteiten tegen de taal-test. Ik heb tegen mijn docenten gezegd dat we goodwill moe-ten tonen. Dat we moeten laten zien dat we wel Engels kennen. Ik heb geen begrip voor professoren die de taaltest niet hebben afgelegd. De universiteiten hadden veel feller moeten reageren toen er over het talendecreet werd gedebatteerd. Want ik be-grijp ook de N-VA en Fientje Moerman (*Vlaams Parlementslid (Open Vld) dat stevig van leer trok tegen de universiteiten, red.*) als ze zeggen dat professoren hun kwaliteiten moeten tonen.»

KU Leuven

U bent misnoegd over de houding van de KU Leuven.

De Knop: «Niet misnoegd, maar ik begrijp niet dat een kwali-teitsuniversiteit zoals de KU Leuven zo gereageerd heeft. Heel de KU Leuven heeft gezegd: “Wij doen niet mee.” Dat is een zwakte-bod. Bovendien kan de objectiviteit van de Leuvense test in vraag worden gesteld: KU Leuven-professoren controleren KU Leu-ven-professoren. De KU Leuven moet externe wetenschappers betrekken, zodat er geen discussie kan zijn over objectiviteit.»

«Al begrijp ik Rik Torfs wel. Hij kan zeggen: “Politiek, ik heb hier 800 geslaagde docenten. Durf nu maar eens te beslissen dat wij geen goede test hebben. Jullie moeten onze test aanvaarden.” Ik vraag me af hoe de opvolger van Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) daarmee zal omgaan (*in mei zijn er verkiezingen, red.*).»

«Als de overheid toelaat dat professoren met een ongevali-deerde Leuvense test toch les geven, trek ik naar de Raad van State voor alle professoren die niet geslaagd zijn voor de ITA-CE-test (*die door de andere universiteiten gebruikt werd, red.*).»

Catherine Hechter

VUB-rector en VLIR-voorzitter Paul De Knop: “Ik kan niet toe-laten dat men ons strenger beoordeelt dan de KU Leuven. Mijn professoren zijn met de billen bloot moeten gaan.”

«Ik kan niet toelaten dat men ons strenger beoordeelt dan de KU Leuven. Mijn professoren zijn met de billen bloot moeten gaan.»

Waarom heeft de KU Leuven voor een aparte test gekozen?

De Knop: «De beslissing is genomen op het moment van de rectorverkiezingen. De KU Leuven zat in een soort van inter-bellum, met een ploeg aan het einde van zijn termijn. Er ont-stond een sfeer van verzet onder de kandidaat-rectoren, met alle gevolgen vandien.»

Aan de KU Leuven was er één professor die de test geweigerd heeft. Aan de andere universiteiten waren het er meer dan honderd. De test van de KU Leuven is voor professoren meer aanvaardbaar.

De Knop: «Maar natuurlijk! Mijn professoren zouden de Leu-vense test ook graag gehad hebben. Dan moesten ze niet op ei-gen kosten op een zaterdag naar Gent reizen.»

Is het Leuven tegen de rest?

De Knop: «Dat is perceptie. Ik heb geen kritiek op de KU Leu-ven, ik geef hen enkel advies. Ik heb een andere, betere piste dan die van de KU Leuven bewandeld.»

«Het is niet aan mij om te oordelen, maar aan de politiek. De politiek mag niet dubieus omgaan met dit dossier. Ik zal niet toestaan dat ze met twee maten en gewichten werkt. Ze moet duidelijkheid brengen en geen *flou artistique*.»

U bent nog niet zo lang VLIR-voorzitter. Trekt u lessen uit de saga rond de taaltest?

De Knop: «Ik wil er voor zorgen dat de VLIR minder achteraf reageert en meer op voorhand handelt. Maar als we vrijheid en autonomie willen, dan moeten we accepteren dat we ook ver-antwoording moeten afleggen.»

Internationaal

REISBEURZEN VOOR ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Ontwikkelingssamenwerking: niet alleen voor artsen en ingenieurs zonder grenzen

Ontwikkelingssamenwerking is voor vele toekomstige artsen en ingenieurs een vanzelfsprekend onderdeel van hun opleiding. Maar wat hebben de humane wetenschappen in het Zuiden te zoeken?

TOBIAS GEERINCKX

Best wel wat, meent Julie Goedhuys. Zij trok deze zomer als enige student aan de faculteit Rechten met een reisbeurs naar een ontwikkelingsland: "Ik had de voorbije jaren al twee keer deelgenomen aan een Belgisch project in Malawi, en mijn derde reis was net geboekt. Toen ik mijn promotor vertelde dat ik een hele zomer niet aan

“Zelfs filosofie kan nuttig zijn voor ontwikkelings-samenwerking”

mijn thesis zou kunnen werken, stelde hij voor om die dan ook maar mee op reis te nemen."

Julie is één van de 150 studenten die dit jaar zo'n beurs mochten verzilveren. Vergeleken met Erasmus, het uitwisselingsprogramma van de Europese Unie, genieten de reisbeurzen voor ontwikkelings-samenwerking nog maar weinig bekendheid bij een groot deel van het studentenpubliek.

De beurzen, gefinancierd door de universiteit en VLIR-UOS (Vlaamse Interuniversitaire Raad - Universitaire Ontwikkelings-samenwerking), maken het voor studenten mogelijk om in het buitenland hun thesisonderzoek of stage uit te voeren in een ontwikkelingsland. In tegenstelling tot Erasmusstudenten kunnen ze er geen lessen volgen, en de minstens zes weken lange reizen vinden doorgaans plaats tijdens de vakantieperiode.

Toch ontving de dienst Ontwikkelingssamenwerking dit jaar meer dan 180 aanvragen voor een dergelijke beurs. "We konden helaas niet iedereen die een aanvraag deed naar het buitenland sturen," vertelt Tupac Calfat, adviseur reisbeurzen bij de KU Leuven. Desondanks zou hij graag meer kandidaten het zien proberen.

Onevenwicht

Een volle 70% van het budget gaat nu immers naar studenten uit de richtingen geneeskunde en industriële wetenschappen, waar men streng moet selecteren uit het grote aantal kandidaten. Hun traditie van ontwikkelingshulp als een integraal deel van de opleiding ontbreekt volgens Calfat nog te vaak bij andere faculteiten. Vooral studenten uit meer menswet-

enschappelijke richtingen vinden opvallend minder vaak hun weg naar het Zuiden.

Ook zij zijn nochtans geïnteresseerd: "We zien dat het thema leeft," aldus Calfat. "Het prikkelt mensen." Als bewijs haalt hij het succes aan van jonge organisaties als "Noord-Zuidstudenten" en het recent opgerichte "Academics For Development," dat economen wil aanspreken. Volgens hem moet er meer en vooral duidelijker worden gecommuniceerd vanuit de universiteit naar studenten toe over wat de mogelijkheden zijn.

Hoe kan het beleid beter? De faculteiten zelf spelen een belangrijke rol, vindt hij. Zij kunnen samen met studenten naar ruimere thesis- en stagemogelijkheden zoeken. Indien de academische beloning voor ontwikkelingswerk hoger zou zijn, zouden meer studenten en onderzoekers het als een optie beschouwen. Tenslotte zou het uitbreiden van de interdisciplinaire lessen rond cultuur en ontwikkeling ook een waardevolle stimulans zijn.

"Uit opleidingen zoals farmaceutische wetenschappen of wijsbegeerte zien we bijna niemand," verzucht hij. Voor die eerste groep is vooral het vinden van voldoende hoog aangeschreven stageplaatsen een probleem. Stagairs blijven in Europa, of reizen naar de Verenigde Staten. "En dat is spijtig, want hun expertise zou in ontwikkelingslanden uiteraard erg van pas komen."

Julie's thesisonderzoek peilt naar de onafhankelijkheid van rechters in de officiële rechtspraak, en weerspiegelt haar eigen interesse in mensenrechten. Geen onderwerp

“Wij maken ons te veel druk over relatief kleine dingen”

dat de meeste thesispromotoren spontaan zouden voorstellen, en volgens Julie is dat voor veel medestudenten het grootste struikelblok: "Bij bio-ingenieurs lijkt het wel alsof iedereen naar Afrika gaat, en staan zulke onderzoeken bij op de lijst. Ik moest mijn voorstel zelf aanbrengen."

Zit de bevolking in het Zuiden dan in spanning te wachten op Vlaamse juristen en wijsgeren die reisbeurzen van toekomstige dokters afsnoepen? "We willen vooral het vooroordeel bestrijden dat je in ontwikkelingslanden niets van betekenis zou kunnen doen na je opleiding rechten of economie," verduidelijkt Calfat. "Zelfs filosofie kan

enorm nuttig zijn op het gebied van maatschappijopbouw, politieke rechten en democratie."

Roeland Janssen, adviseur VLIR-UOS projecten Zuid, vindt het ook onrealistisch om te verwachten dat een handvol studenten of onderzoekers op zo'n korte tijd ingrijpende veranderingen zullen teweegbrengen: "Bescheidenheid zou een centraal concept moeten zijn in alle ontwikkelings-samenwerking. We beseffen steeds meer dat het er op aan komt het lokaal beleid te versterken, niet om het te komen vervangen."

Blijvende indruk

De grootste verwezenlijking van het programma is volgens hem de blijvende indruk die het maakt op de studenten zelf: "Ze merken hoe moeilijk de situatie op het terrein eigenlijk is, zodat ze meer realistische doelen stellen en plannen kunnen maken."

"Wat wij hier leren over mensenrechten is een fabeltje," illustreert Julie. Op papier

mag Malawi dan wel een degelijke grondwet naar Europees voorbeeld bezitten, de praktijk blijkt anders: "Wij klagen hier graag over de incompetentie van onze wetgever of de vertraagde rechtbanken, maar je beseft pas hoe gestructureerd en duidelijk ons systeem is als je de chaos daar gezien hebt. Wat me het meest bijblijft van de reis is hoe druk wij ons maken over relatief kleine dingen."

Ter plaatse onderzoek verrichten kan studenten een uniek perspectief bieden. "Na vier jaar rechten had ik nog nooit van de Afrikaanse Unie gehoord," geeft ze toe. "Mensen vertellen je in persoon ook veel sneller dingen die nooit officieel gepubliceerd worden. Ik zou het iedere student aanraden."

Wie meer informatie wil over de reisbeurzen kan terecht op de website <http://kuleuven.be/reisbeurzen>, en op de Infosessie Reisbeurzen op 24 oktober, van 19.00 tot 20.00 in lokaal AV 03.12.

Studente Julie Goedhuys trok met een reisbeurs naar een ontwikkelingsland

Internationaal

INTERVIEW **EUROPARLEMENTSLID SAÏD EL KHADRAOUI (SP.A)**

“Voor of tegen Europa? Ik ben toch ook niet voor of tegen Leuven”

Europees Parlementslid Saïd El Khadraoui (sp.a) schreef een boekje over de toekomst van Europa. Of beter gezegd: liet een boekje schrijven door een resem prominenten. Van Francesca Vanthielen tot Frank Vandembroucke. Tijd om de auteur zelf wat vragen te stellen, dachten wij.

SAM RIJNDERS

De Leuvense *beau monde* blies donderdagavond verzamelen in De Hoorn voor de boekvoorstelling van *Europa 2050: visies voor een betere toekomst*. Al wat socialistisch en hip is, zakte af naar de opgekalefaterde brouwerij aan de Vaartkom, een project waar El Khadraoui zelf in investeerde. Europa beroert de geesten, zoveel is duidelijk. En niet alleen die van *le tout Louvain*, als we El Khadraoui mogen geloven.

Voor dit boek heeft u heel wat mooie namen kunnen strikken. Had u zelf niet genoeg ideeën om een tweehonderdtal bladzijden te vullen?

Saïd El Khadraoui: «Dat had ik gekund, maar dan hadden jullie mij niet geïnterviewd. Ik wil het debat over Europa openen en heb zelf niet het grote gelijk in pacht. Meer dan ooit wordt er terecht over Europa gesproken. Daar worden de krijtlijnen voor de toekomst uitgetekend. Gisteren (*vorige donderdag, red.*) legde het Europese Hof van Justitie België nog een boete op omdat we afspraken rond het zuiveren van afvalwater niet nakwamen.»

«De rechtstreekse aanleiding voor dit boek is het gedaalde vertrouwen in Europa. Dat is het gevolg van de crisis en alle chaotische beslissingen die toen genomen werden. Tegelijkertijd voelt iedereen met een gezond verstand aan dat de problemen ons kleine landje overstijgen. We moeten Europese antwoorden formuleren. De uitdagingen van de toekomst zijn mondiaal, en als we nog iets te zeggen willen hebben over klimaatopwarming of migratie zullen we moeten samenwerken.»

Fameuze trojka

Het is toch logisch dat het vertrouwen daalt in landen als Spanje en Griekenland, waar de sociale gevolgen van de eurocrisis niet te overzien zijn.

El Khadraoui: «Het is een absolute schande dat de zwaksten het meeste moeten betalen voor de crisis. Griekenland is wel een uitzondering: de Griekse staat functioneert allesbehalve. Het politieke systeem was verziekt met cliëntelisme, en rijke Grieken moesten jarenlang geen belastingen betalen. Griekenland ligt nu aan het infuus, maar het is nog niet gerevalideerd.»

Volgens oud-premier Jean-Luc Dehaene (CD&V) is het onvermijdelijk dat wij zullen opdraaien voor een deel van de Griekse schuld.

El Khadraoui: «De kans is groot dat we een gedeeltelijke schuldverschikking gaan moeten overwegen, maar dat krijg je enkel verkocht als de Grieken garanderen dat ze niet in oude gewoonten vervallen.»

«Vandaag staat het land onder curatele van de fameuze trojka (*de Europese Commissie, de Europese Centrale Bank en het Internationaal Monetair Fonds, red.*). De trojka is onverkozen

en legt politieke keuzes op, zoals het verkopen van overheidsbezittingen en besparingen in de gezondheidszorg. Zo'n drastische maatregelen ontwrichten de samenleving en bemoeilijken toekomstige groei. We moeten een goed evenwicht vinden tussen controle bewaren en hoop bieden aan de Griekse bevolking.»

«Volgens Barroso (*de christendemocratische voorzitter van de Europese Commissie, red.*) mogen voorstanders van Europa geen kritiek geven, want dan steunen ze de extremisten. Zo creëer je toch juist polarisatie? Voor of tegen Europa is een rare discussie. Ik ben toch ook niet voor of tegen Leuven? Het gaat over wat Europa moet doen, en als sociaaldemocraten vinden wij dat regeringen ademruimte verdienen om de econo-

mische motor weer op gang te krijgen. Nog belangrijker is dat Europa niet alleen op tafel slaat als het gaat om begrotingscijfers, maar ook als het gaat om armoede of onderwijskwaliteit. Laat ons daarin even streng zijn, met boetes of andere straffen als een stok achter de deur.»

Europese identiteit

Het wantrouwen in het Europese project is ouder dan de crisis. Sceptici vinden de Europese Unie niet democratisch genoeg. Frans Van Daele, de nieuwe kabinetchef van koning Filip, pleit er in uw boek alvast voor de Europese Commissievoorzitter rechtstreeks te verkiezen. Mee eens?

El Khadraoui: «Zoiets kan duidelijkheid scheppen voor de bevolking, maar de discussie moet niet gaan over welke structuren en hoeveel macht Europa heeft. Belangrijk is wat Europa ermee doet. Ik betwijfel trouwens of de lidstaten een machtig figuur als een gekozen Europese Commissievoorzitter naast zich zullen dulden.»

«We zetten wel een belangrijke tussenstap als Europese sociaaldemocraten. Bij de Europese verkiezingen schuiven wij één boegbeeld naar voren, waarvoor Martin Schülz (*de voorzitter van het Europees Parlement, red.*) kan-

didaat is. Als wij de grootste worden in het Europese Parlement, willen we het voorzitterschap van de Europese Commissie claimen. Nu wordt dat in een achterkamertje beslist.»

.....

“Niets is in de stenen gebeiteld, ook Europa niet. Het werd politiek opgebouwd, en kan dus ook politiek afgebroken worden”

.....

«Wie voor sp.a stemt, stemt voor de Europese sociaaldemocraten. Hopelijk zullen andere partijen ons volgen, al weet ik het niet bij de N-VA. Ze zijn goed bevriend met de anti-Europese conservatieven van de Britse premier David Cameron, maar ze zitten in dezelfde fractie in het Europees Parlement als de groenen. Wie voor N-VA stemt, stemt dus voor de groenen.»

«Nog belangrijker dan structurele hervormingen zijn Europese waarden. Je kunt samenwerken rond gemeenschappelijke belangen, maar vroeg of laat zal dat afbrokkelen zonder gemeenschappelijke waarden. Die hebben we.»

Dan gaat u er gemakshalve van uit dat een Europese identiteit bestaat. Is die wel sterk genoeg om de Europese constructie te schragen?

El Khadraoui: «Daar ben ik van overtuigd. Hoe wij onze economie organiseren met een sterk sociaal vangnet, of hoe we allemaal tegen de doodstraf zijn. Dat zijn toch gemeenschappelijke waarden? Die identiteit moeten we versterken, al is er geen wonderoplossing. Zo zouden alle jongeren ten minste een paar maanden een soort Erasmuservaring moeten opdoen en even onder de kerktoren vandaan kruipen. Nu is dat te vaak een elite van jonge studenten.»

«Het gaat ook om puur eigenbelang. Beeld je in dat wij nog met de Belgische frank zaten tijdens onze jarenlange politieke impasse. Middenin een financiële crisis zouden we met ons landje in een economische tsunami zijn terechtgekomen. De euro heeft ons toen gered.»

Het klassieke argument luidt dat het Europese project ons meer dan vijftig jaar vrede heeft bezorgd op dit verdeelde continent.

El Khadraoui: «Ik ben een historicus: de afgelopen honderden jaren hebben we heel wat oorlog en miserie gekend. Dit is een periode van stabiliteit en welvaart. Niets is in de stenen gebeiteld, ook Europa niet. Het werd politiek opgebouwd, en kan dus ook politiek afgebroken worden. Als overal in Europa figuren als Orban (*Hongaars premier, omstreden vanwege zijn anti-Roma-beleid en beknotting van de persvrijheid, red.*) en nog extremistischere gasten de macht krijgen, dan dreigt de Europese Unie te verzwakken en af te brokkelen.»

Caroline Van Rhee

Student

MINDERJARIGEN IN LEUVEN

"Door de week moeten ze bij hun mama en papa zijn"

Leuvense studenten durven de laatste tijd wel eens klagen over het aantal minderjarigen tijdens het uitgaan. En hoe zij de sfeer zouden vergallen. Zatte 16-jarigen langs de kant van de weg, zouden het vooral in het weekend gortig maken. Maar is dit wel degelijk te wijten aan de minderjarigen of zorgen er anderen voor meer overlast?

LISANNE CORIJN EN JENS MEIJEN

In de week zit de Oude Markt vol met studenten. Alle terrasjes bezet, zwierende heu- pen in de danscafés en hier en daar een iets zattere student die naar huis strompelt. Van minderjarigen weinig spoor.

"In de week zie je hier amper minderjarigen. Dan hangen vooral de studenten het varken uit," vertelt één van de barmannen van de Oude Markt.

Een andere tapper weet te vertellen dat het er in het weekend wel heftiger aan toegaat. "In de week feesten studenten soms om het hardst, maar blijft het op een redelijk niveau. Maar op vrijdagavond zijn er werkmensen die hun weekend stevig willen inzetten en alle remmen losgooien."

Ook minderjarigen zijn dan van de partij. Wanneer je de Oude Markt oploopt op een vrijdagavond, valt dat meteen op. Ander volk, andere sfeer. Er is een grotere mix van leeftijden dooreen. 16-jarigen die na hun eerste pintjes al uitbundig staan te dansen en lachen met mannen van 35 jaar: in het weekend kan dat. De oudere mannen lonken met zoekende ogen naar al wat rondhuppelt. Vooral zij zorgen voor de overlast. "Studenten onder elkaar verstaan wanneer ze te ver gaan. Ouderen hebben het vaak moeilijker om "nee" te verstaan," vertelt een barman. Zelfs zij hebben zo hun voorkeur. "In het weekend werk ik niet. Wat je dan ziet, is soms te gek voor woorden."

Weekend

In het weekend komt agressie meer voor dan in de week. Alleen al als je kijkt naar

"Ik verschiet niet meer als studenten binnenkomen met eigen drank in hun tas. Dat was onvoorstelbaar twee jaar geleden!"

BARMAN OUDE MARKT

het aantal buitenwippers. "Wij hebben enkel een buitenwipper op vrijdag- en zaterdagavonden. In de week zijn zij overbodig. Dan kan een barman vaak tussenkomen," meent een barmedewerker. "Studenten begrijpen wanneer ze te ver gaan. Ouderen en minderjarigen reageren vaak agressiever als ze wat gedronken hebben. Daarvoor schakelen we dan onze buitenwipper in."

Bollen

In het weekend komen er ook mensen van buiten Leuven. "Die enkele minderjarigen vallen echt niet zo op. Het zijn vooral de mensen van buitenaf die hier komen om *ambros* te zoeken," meent een barman. Ook drugs is meer aanwezig in het weekend. "De ouderen staan echt vaak strak van de bollen. In de week beperkt zich dat tot een enkele joint zo nu en dan. Dat doet ook veel aan de sfeer," zegt een tapper. "Het zijn dus niet zo zeer die "vervelende" minderjarigen, maar de volwassenen die hun grenzen niet kennen."

Uiteraard is de Oude Markt groot genoeg om toch je gading te vinden en te ontsnappen aan de ietwat vervelendere toeghan-

gers. Een avondje uit in het weekend kan best ook erg gezellig zijn.

Het is niet alleen het verschil tussen de week en het weekend, zo blijkt. "De studenten zijn over het algemeen erg veranderd," weet een andere tapper. "Ik verschiet niet meer als

"Minderjarigen hebben toch wel wat respect voor de studenten"

studenten binnenkomen met eigen drank in hun tas. Dat was onvoorstelbaar twee jaar geleden! Nu begrijpen ze zelfs niet dat zoiets niet kan."

Fakbars

Ook de fakbars hebben weinig last van minderjarigen. "Dat komt omdat de faks enkel door de week open zijn," vertelt een steward van Fakbar Letteren. "De meeste jongeren mogen dan niet uitgaan. In het weekend en op vrijdagavond, de dagen dat zij wel mogen komen, sluiten we. Natuurlijk mogen zij sowieso niet binnen, het is hier enkel voor studenten."

Dat is tijdens de openlesweek wel anders. "Dan proberen er te pas en te onpas wel wat minderjarigen binnen te raken. Of zij bij weigering soms agressief worden? "Nee, dat valt goed mee. Je moet er ook rekening mee houden dat zij een stuk jonger zijn. Ze hebben toch wel wat respect voor de studenten."

Veel geïnterviewde studenten beweerden dat minderjarigen de feest sfeer regelmatig vergallen. "Dat is moeilijk te geloven, aangezien er zeer weinig minderjarigen uitgaan tijdens de week," zegt Nick Vanden Bussche, de studenteninspecteur van de Leuvense politie. "Zij moeten bij hun mama en papa blijven. Zelfs in de openlesweek ondervinden we niet veel problemen. Af en toe zal er eens eentje te veel drinken voor zijn leeftijd, maar zolang zij veilig op de bus huiswaarts geraken is dat geen ramp. De enige manier waarop de minderjarigen dan nog overlast zouden kunnen bezorgen, is wanneer ze 's ochtends naar school gaan. Ze troepen dan wat samen aan de bushaltes. Ik betwijfel of er dan al studenten wakker zijn."

Het beeld van de marginale minderjarige die enkel uit is op een alcoholisch geïnduceerd coma geldt dus niet tijdens de week.

Sterkedrank

Getest: Hoe makkelijk kan een minderjarige sterkedrank bestellen in Leuven?

Ja, het kan, probleemloos zelfs. De eerlijkheid gebiedt ons wel te vermelden dat desbetreffende minderjarige, zoals zovele anderen, in bezit was van een studentenkaart om in die fakbars binnen te raken. Eenmaal binnen werd zijn leeftijd niet meer gecontroleerd en dronk hij naar hartenlust sterkedrank.

Ook in de cafés op de Oude Markt werden hem geen vragen gesteld. Officieel gezien inbreuken tegen de wet.

Student

TRUCJES TIJDENS LOOPFESTIJN

Feest en vetes op de 24 urenloop

Iedere zichzelf-respecterende Leuvense student weet dat de 24 urenloop voor de deur staat. Met muziek, eten en een net iets meer dan gezonde portie competitiviteit, strijden verschillende studentenploegen om enkele prijzen. Maar verloopt dit allemaal wel volgens de regels?

JENS WARRIE EN ROBIN REZA

De eeuwige strijd om de eerste plaats tussen Apolloon en VTK staat ook dit jaar centraal. De richting van de burgerlijk ingenieurs bestaat 150 jaar: de perfecte motivatie om hun zege van 2005 te

Leuzes als VT-kaka!

herhalen.

Maar hoe ver zijn studenten bereid te gaan voor de overwinning? Velen kennen het verhaal van Ekonomika dat drie jaar geleden enkele militairen inhuurde en elk jaar zijn er wel incidentjes met lopers die trage rondjes bij rivaliserende ploegen gaan lopen. De ploeg KHL durfde zelfs buitenlandse atleten te laten meelopen, onder het mom van een "humanitaire sensibiliseringscampagne" voor vluchtelingen.

Gratis kot

Het is duidelijk dat ook VTK en Apolloon ver willen gaan om de ander te overtroeven. Een hoogtepunt was in 1999 toen de Apolloonpreses rondjes ging lopen bij

behouden voor lopers van Apolloon.

VTK laat zijn schachten aan het begin van het jaar allemaal

Kringliefde alleen voldoet soms niet om je lopers gemotiveerd te krijgen

een rondje lopen om de topatleten eruit te pikken. Op die manier heeft de kring op elk moment, ook in de vroege ochtend, een verse lading lopers tot zijn

beschikking. Enkele jaren gelden zetten ze ook een competitie binnen VTK op poten, waarbij studenten in groepjes van vijf om ter meeste toertjes moeten verzamelen, met een rijkelijke beloning voor de winnaars.

Kringliefde alleen voldoet soms niet om je lopers gemotiveerd te krijgen. Dus staat bij sommige loopploegen een vast aantal rondjes gelijk aan een cinematicket, kringpull, Bickyburger, een massage van een schone deerne, of zelfs een maand kothuur bij Ekonomika. Je zou voor minder "Ekonomika, shalalalala" beginnen te brullen.

Gewapend met gewillige schachten, strategieën, competitiedrang, bier en leuzes als "VT-kaka!" trekken de faculteiten ten strijde voor eer en roem. Vervolledig de gelederen en trek je faculteit mee over de eindstreep. *To victory!*

Zoals vanouds vindt de 24 urenloop plaats rond de piste van het Sportkot. Het startschot wordt dinsdag om 20u gegeven door Kim Gevaert. Woensdagavond om 20u kennen we de winnaar.

De deelnemers

Dit jaar treden er enkele veranderingen op in de samenstelling van de ploegen voor de 24 urenloop. Klincekende namen als Apolloon, VTK, maar ook Lerkeveld en Atmosphere blijven ongewijzigd. De meeste nieuwe samenstellingen treden onderaan het klassement op. De herverdeling van Sixpack (NFK, Psychologie, Katechetika, Crimen, Paap en de Noord-Zuidstudenten) zorgt voor de grootste wijzigingen.

Eerste nieuwe naam die verschijnt is **4 Speed**. Het team wordt bevolkt door de studenten van Farma, KLA, Pedagogiek en Thomas Morus. NFK heeft op haar beurt haar oude banden met de Letterenkringen weer aangehaald. Zij lopen nu samen als **Letteren United & NFK**. **Psychologie** loopt, in tegenstelling tot vorig jaar, alleen.

Opvallende afwezige dit jaar is **Katechetika**. "De vorige jaren werd het alsmoer moeilijker om gemotiveerde lopers te vinden", vertelt Sandra Cools. "Onze kring wordt kleiner, en als je met andere teams samenloopt neemt niet iedereen zijn verantwoordelijkheid." Katechetika heeft nog geen concrete plannen voor de toekomst. (qe)

Run For Specials opnieuw van de partij

Tijdens de 24 urenloop lopen niet enkel de Leuvense studentenkringen de longen uit hun lijf. Al elf jaar lang is ook Run For Specials van de partij op en rond de pistes van het Universitair Sportcentrum. Zij geven mensen met een mentale beperking de kans om aan het evenement deel te nemen.

LITSA HELLINGS EN NELE HIELE

Het initiatief voor Run For Specials ontstond elf jaar geleden bij een medewerker van de vzw Alvinenberg uit Heverlee. Dat is een organisatie die mensen met een

"Altijd laatste eindigen speelt geen rol"

verstandelijke, en soms een met een bijkomende fysieke, beperking ondersteunt bij het wonen. Hun deelname aan de 24

urenloop sluit aan bij de visie van de vzw om bewoners voldoende te stimuleren actief deel te nemen aan sociale evenementen.

Jack Stalmans, de adjunct-directeur van Alvinenberg vzw en de man achter Run For Specials, geeft een woordje uitleg bij hun deelname aan de 24 urenloop: "Een heel aantal van onze mensen loopt zelfstandig. Sommigen lopen met begeleiding omdat ze anders halfweg een rondje zouden stoppen met lopen. Aangezien we intussen wat bekendheid verworven hebben op de 24 urenloop, zijn er elk jaar studenten die zich spontaan komen aanmelden om voor ons een rondje te lopen. 's Nachts en in de vroege uurtjes zijn het vooral die sympathisanten die onze ploeg op de piste houden."

Van de vzw Alvinenberg zelf zullen er dit jaar ongeveer 25 mensen meelopen. Aangezien het moeilijk is om enkel met die mensen vierentwintig uur lang rondjes te lopen, werkt Alvinenberg voor de 24 urenloop samen met andere organisaties die actief zijn in de zorgsector. Zo'n veertien organisaties uit de regio Oost-Vlaams Brabant zullen ook dit jaar hun krachten bundelen.

De voorgaande jaren eindigden de lopers van Run For Specials na 24 uren steeds met het minste aantal rondjes op

"In ons team zitten veel winnaars"

de teller, maar volgens coördinator Stalmans speelt dat helemaal geen rol. Het is voor hem voldoende dat ook mensen met

een beperking de kans krijgen om deel te nemen aan een groot sociaal evenement in Leuven.

Stalmans: "De hele sfeer rond het gebeuren en de aanmoedigingen van het publiek geven veel voldoening. Elk rondje dat een bewoner van ons gelopen heeft, is voor die persoon al een overwinning op zich. In ons team zitten dus veel winnaars!"

Topdagen

Stalmans is de volle 24 uren aanwezig rond de piste van het sportkot en hij doet dat met veel plezier: "Het zijn voor mij de topdagen van het jaar."

Hij geeft nog mee dat elke student die zich geroepen voelt om een rondje te lopen voor Run For Specials, zich zeker mag aanmelden bij hun stand. Ook supporters zijn meer dan welkom. Massaal juichen, klappen en joelen dus voor de lopers in een bordeaux T-shirt met rugnummer 15.

Sociaal

DUBBELINTERVIEW **SIEGFRIED BRACKE (N-VA) EN WOUTER VAN BESIEN (Groen)** “Wie doet wat Wouter wil, helpt de...”

“Het domste wat we kunnen doen, is zenuwachtig allerlei dingen gaan roepen in de pers,” aldus Bart De Wever (N-VA) na tegenvallende peilingen. Benieuwd of Siegfried Bracke (N-VA) zich daaraan zal houden. Wij konden hem en Wouter Van Besien, voorzitter van Groen, strikken voor een dubbelinterview na het Grote Voorzittersdebat.

SAM RIJNDERS EN KORNEEL DE SCHAMP (FOTO'S SIMON LECLERCQ)

Tijdens het debat zat u in de hoek waar de klappen vielen, meneer Bracke. Best onaangenaam voor iemand die vroeger zelf de vragen mocht afvuren.

Siegfried Bracke: «Ach, ik heb er zelf voor gekozen. Ik ben niet van het melancholieke type dat wil dat alles bij het oude blijft. Politiek is een voorrecht en ik doe er graag aan. Eerlijk gezegd heb ik heel mijn leven nooit moeten werken,

maar ik heb mij altijd kunnen amuseren.»

Wouter Van Besien: «Zelf amuseer ik mij ook met politiek, maar toch heb ik een vraag voor jou. Neem nu Café Bracke (*Lezingen over België die Bracke in het hele land houdt, red.*), dat is toch erg negatief? Ik neem het woord verzuring bewust niet in de mond, maar waar haal je dan je plezier uit?»

Bracke: «Mijn Café opent met de stand van het land en die is inderdaad niet vrolijk. Maar in het tweede deel betoog ik dat onze *fundamentals* oké zijn en we tot de top van Europa zouden moeten behoren. Bijvoorbeeld in de aanpak van armoede, Wouter.»

Van Besien: «Armoede vinden we allebei een groot probleem, maar jouw voorstellen voor het beperken en verlagen van uitkeringen en het invoeren van minijobs leiden linea recta naar meer armoede.»

Bracke: «Is het in Duitsland dan zoveel slechter?»

Van Besien: «Daar heb je heel wat *working poor*. Meer dan een miljoen mensen verdienen daar minder dan vijf euro per uur. Hard werken en toch in armoede leven, dat is onaanvaardbaar.»

Bracke: (*trionfantelijk*) «En hier heb je *poor on the dole*: stempelaars die niet werken!»

Siegfried Bracke (rechts): “Ik geef het je op een blaadje dat als we geen Afghanen n...
fried, of vluchtelingen naar ons vluchten, heeft weinig te maken met het beleid dat...”

den voor regularisatie. En de minister kan eigenhandig regularisatiebeslissingen nemen, wat De Block trouwens doet. Wij willen duidelijke criteria en een onafhankelijke instantie die oordeelt. Naar Afghanistan kunnen we tijdelijk niemand meer terugsturen. Het is daar nu echt te gevaarlijk.»

Bracke: «Ik geef het je op een blaadje dat er dan duizenden Afghanen hierheen komen en ik kan ze geen ongelijk geven. Dan dreigt er een tsunami te komen.»

Van Besien: «Siegfried, of vluchtelingen naar ons vluchten heeft weinig te maken met het beleid dat wij voeren. Je vlucht omdat er problemen zijn in het land van waaruit je vlucht.»

Bracke: «Wie doet wat Wouter wil, helpt de mensenhandelaars. Die gaan duizenden (*Afghanen, red.*) hierheen brengen. Je hebt wel gelijk over die willekeur. Soms pakken we er eentje op. Dat is meestal geen crimineel, maar juist iemand die zijn best doet. Dat is onmenselijk.»

Peilingperikelen

Maggie De Block heeft de wind in de zeilen, maar de ster van de N-VA lijkt tanende.

Bracke: «Ik vind 28 procent niet slecht. Peilingen kunnen trouwens plots een onverklaarbare knik kennen, dat weet ik maar al te goed uit mijn vorig leven.»

Uw partij is natuurlijk heel gauw heel groot geworden. Spelen groeipijnen zoals de perikelen in Turnhout een rol?

Bracke: «Zonder twijfel. Het is evident dat er hier en daar een accident ge-

beurt. Dat hebben we intern ook voorspeld. Wat moeten we doen? Een limiet stellen op ons ledenaantal? Wachtlijsten invoeren om op ons te stemmen? In 2010 hebben we fouten gemaakt omdat we gepakt waren door ons eigen succes, dat zal in 2014 niet meer gebeuren.»

Voor de groenen was er meer reden tot juichen. Zou u in de regering willen?

Van Besien: «Uiteraard willen we regeren. Op die manier kunnen we onze oplossingen in daden omzetten. Wij willen in een regering stappen op basis van inhoud. We schuiven twee assen naar voor: een sociaal-economisch beleid dat ervoor zorgt dat iedereen van de welvaart kan genieten en een gezond milieu. Dat is klaar en duidelijk. Ik vind het problematisch hoe de N-VA onduidelijk is over haar strategie na de verkiezingen. Wil je confederalisme of niet? Los van de peilingen begrijp ik dat de mensen daar achterdochtig over zijn.»

«Het vertrouwen in de politiek is laag. Ik vrees dat nog meer mensen zullen afhaken, als we ons opnieuw in een institutioneel debat storten. Mensen maken zich zorgen om het gebrek aan jobs en aan crèches voor hun kinderen. Daar leggen wij ons politiek gewicht voor in de schaal.»

Bracke: «Wij willen een grondige sociaal-economische hervorming. Elke dag zie ik in het parlement hoe onhaalbaar dat is in een land dat door links gedomineerd wordt. Confederalisme is dus een voorwaarde voor een sociaal-economisch her-

“Het is niet leuk om alleen maar negatief te zijn, maar de federale regering neemt niet altijd goede beslissingen.”

WOUTER VAN BESIEN

We waren gewaarschuwd dat het moeilijk ging zijn om jullie bij de les te houden.

Van Besien: (*lacht*) «Hij heeft het uitgelokt!»

Afghanistan

Over naar de politieke actualiteit. Die werd de voorbije weken beheerst door asielzoekers zoals Navid Sharifi, die hier een leven uitbouwden, maar toch terug moesten. Ondanks alle verontwaardiging lijkt Maggie De Block (Open Vld), de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, alleen maar te winnen. Hoe komt dat?

Bracke: «Een typische succesverhaal van de federale regering. Jarenlang doet ze niets en plots doet ze iets. Proficiat. Aan de kern van het probleem is niets veranderd: mensen komen niet naar hier om deel te worden van onze gemeenschap. Daar zullen we een gigantische prijs voor betalen.»

«Met asielbeleid ga je nooit prijzen winnen. Het is perfect moreel te verantwoorden om de deur open te zetten en samen te delen, zoals sommige groenen willen. De burgemeester van deze stad (*Louis Tobback, (sp.a), red.*) zei ooit: “Als ge de deur van uw living open zet en ze komen allemaal binnen, dan ontploft uw huis.”»

Van Besien: «Misschien ken jij andere groenen dan ik, maar niemand van ons pleit voor open grenzen. Maggie De Block is populair omdat ze doet uitschijnen dat de willekeur uit het asielbeleid verdwenen is. Maar dat klopt spijtig genoeg niet. Het is onduidelijk welke criteria gebruikt wor-

GROEN) e mensenhandelaars”

...nogen terugsturen, er duizenden hierheen komen. Wouter Van Besien (links): “Sieg-wij voeren.”

staan op de wachtlijst voor een plekje in een rusthuis. Ik ben het dan ook fundamenteel oneens met het discours van individuele verantwoordelijkheid dat jij en Gwendolyn Rutten (*voorzitster Open Vld, red.*) voeren.»

Bracke: «Mijn partij is een gemeenschapspartij. De kracht van de groep is groter dan die van het individu. Dus moet je mensen verplichten om mee te doen. Tussen haakjes, die wachtlijsten zijn ontstaan onder Mieke Vogels, de toenmalige groene minister van Welzijn.»

Van Besien: «Nogal logisch. Zij begon te tellen, want daarvoor bestonden er niet eens cijfers over het probleem omdat de andere partijen er niet wakker van lagen.»

Belgitude

“Het Belgische recept werkt”, verkondigt de regering-Di Rupo. De coalitie blinkt van vertrouwen en burgers lijken dat optimisme te waarderen. Is dat niet lastig voor de federale oppositie, waarin jullie beiden verenigd zijn?

Van Besien: «Er is een crisismoeheid, want het is menselijk om naar een goede toekomst te verlangen. Het is niet leuk om alleen maar negatief te zijn, maar de federale regering neemt niet altijd goede beslissingen. De financiële sector is de oorzaak van onze problemen, maar de banken worden niet aangepakt in ruil voor de miljarden belastingsgeld die ze kregen. In de plaats daarvan zoekt men het geld door te besparen op lonen, uitkeringen en milieumaatregelen. Met die blunders gaat men niet weggelopen.»

Bracke: «*It's the duty of the opposition to oppose.* Al keuren wij regelmatig voorstellen van de regering goed, net als de groenen. Het is overduidelijk ons programma niet, maar ik ben het ermee eens dat mensen behoefte hebben aan adem. Daar houden wij rekening mee in onze voorstellen, waar we in november mee komen.»

Het succes van een Stromae of Kompany en consorten zou dat optimisme alleen maar aanwakkeren. Kristof Calvo (Groen) ziet zelfs de grondslag van een nieuwe belgitude, een open en multiculturele Belgische identiteit.

Van Besien: «Belg zijn betekent iets anders dan vroeger, toen een Belgische identiteit samenhang met kolonisatie en de achterstelling van het Nederlands. Het is de historische verdienste van de Vlaamse Beweging dat ze daarvoor zijn opgekomen. België ziet er dus anders uit, maar het is geen politiek concept. Ik voel mij Vlaming én Belg, maar dat is niet de basis van mijn politieke ideeën. Ik vind het uiteraard een verrijking dat er meer en meer mensen met allochtone wortels zoals Stromae en enkele van onze Rode Duivels een voortrekkersrol in onze maatschappij opnemen.»

Bracke: «Stromae en Kompany zijn geweldig, omdat ze mensen laten inzien dat Vlamingen niet alleen Wouter of Siegfried heten. Ze kunnen ook Romelu heten en zwart zijn met krulhaar. Fantastisch, maar ik distilleer er geen politieke concepten uit zoals Kristof Calvo. Niets voor of tegen België, maar ons systeem moet efficiënt zijn. Daarom ben ik een nationalist.»

«Ik voel mij niet beter als een paar gasten met een Vlaamse leeuw wapperen bij het wielrennen. Ooit is één van die vod-

den tussen een wiel terecht gekomen, wat eraan zat te komen. *Mannekes*. Ik ben een sociaal-economisch nationalist: mij maakt het niet uit of je met een Belgische of Vlaamse vlag zwaait.»

Van Besien: «Sociaal-economisch nationalisme? Dat gaat mijn verstand te boven. Een nationalist gaat ervan uit dat er iets als een natie bestaat en dat is een cultureel begrip.»

Eens te meer blijkt dat Bart De Wever geen Atlas is die het hele firmament van de N-VA kan torsen. Heeft dat gevolgen voor uw of zijn politieke toekomst, meneer Bracke?

Bracke: «Nee. Ik heb niet in mijn bedje liggen woelen omdat ik enkele plaatsen gedaald ben in de *pop-poll* en ik denk dat hetzelfde geldt voor Bart De Wever. U gelooft mij misschien niet, maar ik ga doen wat de partij mij vraagt.»

Van Besien: «Ik ga ook doen wat de partij mij vraagt. De mijne welteverstaan, niet de zijne. (*lacht*)»

Het volledige interview met Bracke en Van Besien vindt u terug op onze website.

“N-VA heeft een tekst van 116 bladzijden goedgekeurd met concrete plannen, maar daar mag ik niets over zeggen. Dat is een echte handicap”

SIEGFRIED BRACKE

stel. Zonder die twee stappen wij niet in een regering.»

«Ik haat een puur institutioneel debat. Tot zes keer toe hebben we dat gehad en het heeft niet geleid tot een efficiëntere en goedkopere overheid. Integendeel. De staatsvormingen zijn ooit begonnen met de beste bedoelingen, maar ze hebben ons nog verder van de welvaart gebracht.»

«Afgelopen zaterdag hebben wij een tekst van 116 bladzijden goedgekeurd met concrete plannen, maar daar mag ik hier niets over zeggen. Dat is een echte handicap.»

Van Besien: «Dat neem ik aan. (*lacht*) Als je niet meer mag zeggen wat je denkt.»

Bracke: «Ik wil de democratie in onze partij respecteren.»

Waarom wacht uw partij zo lang met haar voorstellen?

Bracke: «Sommigen vinden dat we het confederalisme grondig moeten voorbereiden, maar er niet vooraf tot op de tandjes en draadjes mee naar buiten komen. De N-VA is intern de meest democratische partij die ik ken. Onze procedures zijn onnoemelijk lang, te lang zelfs.»

Zou een voorzitter Bracke die procedures proberen te wijzigen?

Van Besien: «Pas op, ze vissen of je voorzitter wilt worden.» (*lacht*)

Bracke: (*gaat onverstaanbaar voort*) «Ik ben soms niet goed van onze lokale bestuursvergaderingen. Die duren tot kwart na drie 's nachts, met einde-

loze stemrondes. Dan ben ik het al lang moe.»

Sp.a en Groen blijken communicerende vaten te zijn. Bloedt uw hart bij de versplintering van links, meneer Bracke, als voormalig socialist?

Bracke: «Ik was inderdaad socialist. Wouter en ik hebben dezelfde sociale doelstelling: een samenleving waar iedereen het zo goed mogelijk heeft. Maar ik geloof niet meer dat linkse recepten zoals de belastingen verhogen goed zijn voor de kleine man. Ik ben ook tot het inzicht gekomen dat zo iets onmogelijk is in dit land, dankzij mijn contacten met toppolitici. Steve Stevaert (*voormalig kopstuk van sp.a, red.*) zei ooit tegen mij: (*gespeeld Limburgs accent*) “Ik ben feitelijk separatist.”»

Van Besien: «Dat is een karikatuur. Wij willen een verschuiving en geen verhoging van belastingen. Zo willen wij lagere loonlasten voor twee miljoen werknemers door ook de supervermogens boven het miljoen euro een eerlijke bijdrage te laten leveren. De superrijken betalen nu amper belastingen en dat is niet houdbaar.»

«Jouw partij zit in de Vlaamse regering. De ongelofelijke groei van de wachtlijsten in de gezondheidszorg en het gebrek aan crèches en sociale woningen zijn een enorm probleem. Als je wilt dat iedereen het zo goed mogelijk heeft, dan moet je daar wat aan doen. Ouders vinden geen plaats voor hun kinderen en honderdduizenden mensen

ScherpGesteld

FOTO'S: KAROLIEN WILMOTS

Vorige week woensdag opende de studentenkring Farmaceutica zijn nieuwe fakbar Den Bijsluiter in de Brusselsestraat. De kring trok van zijn oude fakbar, De Capsule in de Parkstraat, naar zijn nieuwe locatie. Toen volgde de plechtige opening. Met veel bier. De decaan van Farmaceutische Wetenschappen, Alfons Verbruggen (foto rechtsboven, linker persoon), tapte het eerste pintje. Naast veel bier was er ook veel zweet, want een ventilatiesysteem heeft de fakbar pas over enkele weken.

Student

APOLLOON, VTK EN MEDICA BLIKKEN VOORUIT

De titanenstrijd van de 24 urenloop

Één keer per jaar gaan alle Leuvense studenten naar het Universitair Sportcentrum in Heverlee om mee te doen aan het grootste sportevenement van de KU Leuven, de 24 urenloop. Wij polsten bij Medica, Apolloon en VTK naar hun verwachtingen.

CATHERINE HECHTER EN
HANNE VAN ESPEN

De 24 urenloop is voor veel kringen een prestigeproject: ze willen zo hoog mogelijk eindigen. Medica loopt al jaren achter de grotere kringen en eindigt stevast op de

“VTK wordt onderschat en Apolloon wordt net overschat”

PIETER COCQUYT, APOLLOON

vijfde plaats. Volgens Medicaprees Jasper Van Crieke is het tijd voor verandering. “We gaan dit jaar voor de derde plaats. Apolloon en VTK inhalen is nog een stapje te hoog gegrepen. Dat is misschien voor volgend jaar.”

VTK-preses Robin Ska heeft de lat dit jaar ook hoog gelegd. De faculteit Ingenieurswetenschappen bestaat immers 150 jaar en dat mag gevierd worden. “We hebben in het begin besloten dat we alles willen doen om te winnen. We hebben er veel moeite in gestoken

door trainingen te regelen en veel promo te voeren. VTK haalt alles uit de kast dit jaar.”

Ook Apolloonpreses Pieter Cocquyt voelt de hete adem van concurrent VTK in zijn nek. “VTK wordt vaak onderschat en Apolloon wordt net overschat. Iedereen verwacht dat wij gaan winnen omdat wij een kring zijn met enorm veel sportievelingen.”

Looptrainingen

De kringen zijn al sinds het begin van het academiejaar bezig met de voorbereiding. “VTK heeft een loopschema laten opstellen en heeft trainingen gehouden elke dag, vanaf de eerste week,” vertelt Ska. “We hebben de lopers opgevolgd en de snelste in het speedteam geplaatst. Ook hebben we heel wat promo gevoerd om mensen aan te sporen om te komen lopen.”

Medica organiseerde ook een looptraining tweemaal per week. “Verder is er een promofilmje. We hebben ook mensen gemobiliseerd via Facebook en ons kringblad Ak uut. De 24 urenloop leeft echt wel,” zegt Van Crieke.

Elke kring heeft een eigen strategie om de top drie te halen en mensen aan te sporen om te lopen. “Alle lopers die 15 rondjes lopen bij Apolloon maken kans om een ski-reis te winnen. We geven ook supportersprijzen weg aan de mensen

die urenlang aan de kant staan in de kou, maar die voor sfeer zorgen. We hebben ook een speedteam waarin de lopers zitten die een rondje lopen onder 1 minuut en 25 seconden. En een noodteam voor wanneer er een tekort aan lopers is.”

Voor Medica is de nacht cruciaal. “We hebben een speedteam voor rondjes onder 1 minuut 30 en een MUG-team voor ’s nachts. We zullen zien hoe ver we staan om tien uur ’s ochtends. Als we dan op de derde plaats staan, is het mogelijk om de top drie te halen.”

Concurrentie tussen VTK en Apolloon blijkt tijdens het jaar niet te bestaan. Volgens Ska zijn

“We gaan er dit jaar alles aan doen om te winnen”

ROBIN SKA, VTK

de twee kringen goede vrienden en worden veel activiteiten samen georganiseerd. “De 24 urenloop is zoals twee vrienden die samen meedoen aan een topwedstrijd. Het is op dat moment een strijd, maar daarbuiten niet.”

Cocquyt van Apolloon bevestigt dat er weinig spanningen zijn. “VTK, dat zijn onze makkers. Één dag in het jaar zijn wij vijanden en is de rivaliteit op en top, maar na een week of twee zijn we weer vrienden.”

Karolien Wilmots

“Apolloon en VTK inhalen is een stapje te hoog gegrepen. Dat is misschien voor volgend jaar”

JASPER VAN CRIEKE, MEDICA

De mussenwijk vliegt er (opnieuw) in

Recent werd er in de Mussenwijk een nieuw buurtcomité opgericht. De gemotiveerde groep gaat uit van het motto “samen staat sterk”. Samenleven met studenten is één van hun bekommernissen.

ANTON DE WOLF

De Mussenwijk is een vrij recent initiatief van de lokale buurtcommissie. Hoewel mensen motiveren voor hun eigen buurt niet vanzelfsprekend is, zetten enkele bezielers de juiste mensen in gang. De eerste aanzet werd gegeven met een buurtcafé.

Op een gezellige samenkomst waarop de hele buurt was uitgenodigd werden punten van kritiek of dingen ter verbetering naar voren gebracht. Het buurtcomité bestond eigenlijk al langer, maar is door het uitblijven van trekkers en interesse wat in de vergetelheid geraakt.

Eén groep waarop de Mussenwijk haar pijlen wil richten zijn de studenten. Met het in de wijk centraal gelegen MSI, met daarin de aula's van de faculteit Letteren, zijn studenten immers niet weg te

denken. Toch is het vreemd dat het eerste buurtcafé dan net op een vrijdagavond valt, wanneer er weinig tot geen studenten meer zijn.

Ook de organisatie vindt dat. Maar op het buurtcafé is het ter sprake gekomen en er gingen verschillende stemmen op

Inwoners van een wijk weer als één stem laten klinken

om volgende buurtcafés in het midden van de week te doen zodat er meer studenten bij het project betrokken kunnen

worden. Via die weg zouden studenten en inwoners elkaar opnieuw leren kennen als burens. Eventuele geschillen, waarop vroeger zuur van beide kanten gereageerd werd, moeten zo kunnen worden uitgepraat.

Platform

Begin dit jaar werd de buurt opgeschrikt door de plotse aankondiging van een bouwproject op de kruising tussen de Burgemeesterstraat en de Dagobertstraat (op de plaats van de oude cinemagebouwen) zonder enige inspraak van de omgeving. De buurtbewoners gingen niet akkoord. Zij vonden de start van de bouwwerken zonder overleg erg ongepast.

In navolging werd het buurtcomité opgericht en al snel bleken er nog andere problemen bij de mensen te leven. Die variëren van het gebrek aan winkels en groen in de omgeving tot het bestaande groen dat slecht aangeduid is, zoals bijvoorbeeld tuin de Walque. De

Mussenwijk heeft als doel een platform te creëren waarmee inwoners van een wijk als één stem ongemakken kunnen laten weerklinken bij het stadsbestuur en om burens terug wat dichter bij elkaar te brengen.

Rolmodel

Gelijkaardige initiatieven komen ook al in andere wijken voor, bijvoorbeeld in Boven Tiensestraat. “Dit zou men in de toekomst ook nog in veel andere wijken moeten organiseren,” menen de organisatoren. “Er is geen betere manier om communicatie tussen burens mogelijk te maken. Op die manier kunnen studenten bijvoorbeeld aan hun omgeving laten weten wanneer ze een kotfeestje zouden geven of kunnen de fakbars duidelijke afspraken maken met directe omwonenden. Dat zou bij veel buurtbewoners een teken van goede wil zijn en er zou veel minder scherp gereageerd worden bij eventuele overlast.”

Sociaal

LATE CURSUSSEN EN ACCO ZORGEN VOOR PROBLEMEN

Cursusdienst Medica traag uit startblokken

De afgelopen weken kampte de cursusdienst van Medica met buitensporige wachtrijen. De kring haalt vertragingen bij enkele professoren en de uitgeverij Acco aan als reden. De uitgeverij werkt ondertussen aan een nieuwe communicatiemethode.

JASPER VAN LOY EN ASTRID VERVOORT

Het academiejaar is alweer enkele weken oud en dus loopt ook de traditionele, hectische zoektocht naar studieboeken stilaan op zijn einde. Bij de cursusdienst van studentenkring Medica liep die jaarlijkse rush niet van een leien dakje, met lange wachtrijen tot gevolg. Die zijn volgens verantwoordelijke Els Crijns van Medica op twee manieren te verklaren.

"Om te beginnen bevonden zich onder de professoren farmacologie die hun studiemateriaal laten drukken bij de cursusdienst zelf enkele laatkomers. Het probleem is voornamelijk uitstelgedrag," zegt Crijns. "In mei hadden de professoren al gepland om grote wijzigingen aan de cursus aan te brengen, terwijl die pas in augustus werden doorgevoerd. De cursus die die professoren doceren, bestaat uit vijf delen, waarvan ik elke week een nieuw deeltje binnenkrijg voor de lessen starten. De studenten willen het meteen hebben, maar 500 cursussen drukken neemt al gauw enkele dagen in beslag. Wij laten ze zo snel mogelijk leveren, maar dat kan soms een week duren."

Professor farmacologie Minne Casteels is een van de docenten die haar cursusmateriaal te laat indiende. "De jaarlijkse update van de cursus gebeurt altijd in augustus," zegt ze. "Daarna verzend ik de herwerkte versie naar mijn docententeam, dat eventueel nog aanpassingen kan doorvoeren. Die circulatie vertraagt het proces dat aan een afgewerkte cursus voorafgaat, maar is echt wel nodig. In tegenstelling tot bijvoorbeeld anatomie is farmacologie een veranderlijk vak. Daarnaast zijn niet alle delen van de

cursus op de eerste dag van het academiejaar beschikbaar. Sommige delen van de syllabus zet ik op Toledo, andere volgen in de loop van de eerste weken via de cursusdienst."

Maar de verklaring voor de wachtrij, die volgens Casteels vooral "heel vervelend" is, reikt verder dan alleen de professoren. "Deze cursusdienst is de grootste van allemaal," zegt Casteels. "Toch verkopen veel profen hier hun cursus, omdat dit de voor de student de goedkoopste oplossing is. Bij Acco ontvangen wij namelijk, in tegenstelling tot bij Medica, auteursrechten en die worden doorgerekend naar de student."

Ook de flexibilisering van het leertraject maakt het er volgens de professor farmacologie niet gemakkelijker op. "De cursusdienst moet bij de verdeling van syllabussen kunnen inschatten hoeveel studenten een vak volgen. Door de enorme variatie aan studieprogramma's wordt dat almaar moeilijker."

Desondanks is Casteels tevreden over de cursusdienst: "Er is een bijzonder goede samenwerking tussen de docenten en Medica. Ik wil me dan ook samen met mijn collega's blijven inspannen om de studenten hun cursus op tijd te bezorgen."

Werkmethode

Crijns van Medica wijst naar Acco als tweede oorzaak. "Aangezien Acco niet altijd alle titels, zowel die van de uitgeverij zelf als die van andere uitgeverijen, tijdig kan leveren, moeten veel mensen vaak terugkomen," zegt de verantwoordelijke van de cursusdienst. "De 500 studenten van het eerste masterjaar geneeskunde zijn al elke week teruggekomen omdat er elke keer weer een nieuwe titel voor hen is. Voor het tweede

jaar van de master zitten we met hetzelfde probleem."

Het pijnpunt bij Acco is volgens Crijns dat de communicatie tussen de uitgeverij, de professoren en de cursusdiensten niet altijd optimaal is. "Hier wordt aan gewerkt," geeft ze wel nog mee.

Dat bevestigt Deborah Bické, de uitgeefmanager van Acco. "Het is belangrijk dat er voldoende goed gecommuniceerd wordt tussen alle partijen, zeker als cursussen later klaar zijn. We hebben voor de toekomst dan ook een nieuwe werkmethode afgesproken om dat proces nog meer te optimaliseren."

Bické erkent ook de vertraging waarmee sommige titels werden geleverd. "In het geval van de Accocursus die te laat geleverd werd, lag de oorzaak bij de auteur. Die heeft de cursus iets later dan voorzien aangeleverd. Zeker bij nieuwe cursusuitleggen vraagt het soms veel inspanningen van de auteur om een cursus volledig op punt te stellen," legt ze uit.

Begrip

"Dat neemt niet weg dat we er in zo'n geval alles aan doen om de cursus toch snel bij de studenten te krijgen. Zo werd de cursus op

anderhalve week in plaats van de gebruikelijke twee weken gedrukt en geleverd," benadrukt Bické. "Natuurlijk zou het ideaal zijn als de studenten maar één keer naar hun cursusdienst moeten om hun volledige boekenpakket te kopen. Op die ene cursus na waren alle cursussen voor geneeskunde overigens klaar en geleverd voor de start van het academiejaar."

Net als Casteels waardeert de uitgeefmanager ook de moeite die Medica doet om de extra drukte op te vangen.

Crijns van Medica hamert daarnaast op het belang van efficiënte communicatie met de studenten. "Ik krijg dagelijks verschillende mails met dezelfde vragen, dus is het handiger om één duidelijke open mail te sturen in plaats van het steeds opnieuw uit te leggen. Het is ook belangrijk dat studenten weten wat er gaande is."

De cursusdienstverantwoordelijke hoopt zo op meer begrip voor de situatie. "Sommigen vergeten dat wij boeken voorzien voor ongeveer 5.000 studenten en dat op vrijwillige basis. We doen het graag en proberen zoveel mogelijk open te zijn zodat iedereen kan langskomen, maar wij kunnen geen wonderen verrichten."

Wout Stans

Lezersbrief: Vertrouw op gratis koffie!

"In Pangaea heerst de ware tolerantie. Mensen uit verschillende werelddelen drinken samen koffie", aldus Geert Simonis afgelopen donderdag in een opiniëdrage voor De Morgen. Hij raakt daarmee aan de essentie van tolerantie en ontmoeting, aan datgene wat ons bindt. Dat laatste kan vele vormen aannemen, van de taal die we gemeenschappelijk hebben tot een universiteit die ons lief is. Maar vaak vergeten we dat ook het alledaagse en het materiële mensen samenbrengt, misschien zelfs op een veel tastbaarder en duurzamer manier. Want het schijnbaar banale is zelden banaal. Koffie bijvoorbeeld.

Pangaea kwam eerder dit jaar in opspraak als zou het de internationale student verhinderen om in contact te treden met zijn of haar Vlaamse collega's. Maar onderzoek wijst uit dat een ontmoetingsruimte zoals Pangaea verdere participatie niet uitsluit, wel integendeel. Zij kan die alleen maar versterken. De enthousiaste, soms lyrische, reacties op facebook van

Vlaamse en internationale studenten op het stuk van Simonis liegen er niet om: Pangaea, zo luidt het, is een thuis ver weg van huis, een zenuwcentrum van sociale contacten in Leuven. Of nog: "ik ben al lang in België, maar het was pas toen ik als student Pangaea ontdekte dat ik mij stilaan begon te integreren en thuis te voelen".

Zo'n reacties mogen niet verbazen. Elke ontmoeting, ook die tussen verschillende culturen, heeft nood aan een soort ruimte tussenin, waar gelijken elkaar in alle spontaniteit tegenkomen: er moeten stappen kunnen gezet worden in de richting van de ander. Studentenkringen en andere organisaties binnen de universitaire gemeenschap ervaart men aanvankelijk vaak als gesloten door de taalbarrière en culturele verschillen. Een niet-Vlaamse student vindt daar geen ruimte tot toenadering, omdat hij eerst moet zien toe te treden tot een bestaande en zichzelf beschermende groep 'insiders'.

Dat is moeilijk. Frustrerend zelfs. En toch vangt de KU Leuven dat goed op.

Ze doet dat met het Buddy-programma, maar vooral met Pangaea. Het recept is eenvoudig: iedereen is welkom, drankjes zijn betaalbaar en activiteiten legio: dat lokt volk en zorgt voor binding. Koffie speelt daarbij een essentiële rol: voor vijf euro koop je een tas waarmee je het hele academiejaar lang gratis koffie drinkt. Studenten komen zo terug en drinken samen koffie, zodat een goed gesprek nooit veraf is. Simonis noemt het de beste investering aller tijden.

Die spontaniteit impliceert natuurlijk een zekere vrijheid. In Pangaea vertaalt zich dat in de afwezigheid van al te veel regeltjes, een noodzaak daar waar zoveel verschillende mensen elkaar ontmoeten. De studenten houden zelf de bar open en werken mee aan de organisatie. Dat alles schept ruimte en wekt de gezellige warmte op die Pangaea zo sterk maakt. Dat heet vertrouwen en met vertrouwen bereik je veel, vraag dat maar aan Rik Torfs. Brengt dat op? Wellicht niet onmiddellijk. Maar Pangaea is en blijft een grote

rijkdom voor onze universiteit omdat zij sterke internationale banden schept. Mocht daar binnen de studentenvertegenwoordiging of de nieuwe bestuursploeg nog steeds enige vorm van twijfel over bestaan, dan volstaat het om er eens naartoe te trekken. Ze zullen er ongetwijfeld zeer welkom zijn.

Een duurzame toenadering tussen personen met erg verschillende achtergronden impliceert het vormen van sterke banden. Daarvoor is ruimte nodig, laagdrempeligheid, veel geduld en vertrouwen. Dat vertrouwen geef je maar door vrijheid te schenken. En gratis koffie natuurlijk. Want zo simpel kan het soms zijn.

Mario Cams

Doctoraatsstudent sinologie en voormalig medewerker van het International Office

Cultuur

TALENTENJACHT ROCKVONK MAAKT ZICH OP VOOR FINALE

Vonken in Het Depot

De talentwedstrijd Rockvonk gaat richting finale. Een hele resem bands uit allerlei genres, dingen naar de overwinning. Rockvonk bracht dan ook bekende groepen zoals Customs en Willow voort.

SIMON THYS

Rockvonk is het twejaarlijkse popconcorso dat zich binnen het grondgebied van de provincie Vlaams-Brabant afspeelt. De preselecties zijn net achter de rug en vonken doet het al.

De organisatoren van Rockvonk kregen afgelopen zomer een honderdtal inzendingen binnen van bands die hun grote droom willen verwezenlijken. Jammer genoeg selecteerde de bikkelharde jury slechts 24 groepen die mochten optreden tijdens één van de vier regionale preselecties die eind september ge-

Aardig wat potentieel bij de laatste 24 bands

houden werden. In de naam Rockvonk mag je het woord rock bijna even ruim interpreteren als bij het Belgische festival der festivals, Rock Werchter. Niettemin is de rockscene aardig vertegenwoordigd, maar er kwam ook een stevige tegenwind aanwaaien met funk, hiphop, electronica, soul en punk. Noem maar op, het is er allemaal.

Doorheen de geschiedenis van Rockvonk, dat al aan haar achtste editie toe is, heeft de wedstrijd gefungeerd als springplank voor opkomend talent. Denk maar aan de vrij succesvolle *Customs*, de springerige indiepop van *Willow* of de recente *The De-Villes* die rauwe, pure rock en roll brengen. Jasper Erkens, die ettelijke jaren geleden

de tienermeisjesharten op hol liet slaan, heeft er ook gespeeld.

Altijd prijs

Komend weekend kan de muzikliefhebber zich te goed doen aan de halve finales, waarna de grand finale in Het Depot volgt. Maar wie denkt dat enkel de winnaars van de finale een prijs winnen, heeft het goed mis. Het klinkt als een malafide kermisattractie, maar het is altijd prijs voor alle finalisten. Zo kunnen ze allemaal gebruik maken van het tourbusje dat Rockvonk tot hun beschikking stelt en die hen twee jaar lang zal rondvoeren naar alle concertplaatsen. De organisatie zal hen ook van het nodige materiaal voorzien.

Waarom dan winnen? Het antwoord luidt: eeuwige roem. Bovendien krijgen de winnaars daarbovenop nog twee jaar begeleiding, coaching en toursupport. Een groep zou voor minder deelnemen.

Verwezenlijkt

Benieuwd naar het opkomend talent? Volgens ons zit er aardig wat potentieel bij de laatste 24 geselecteerde bands. Zo is er om te beginnen *Barefoot And the Shoes*, een groep die al wat verwezenlijkt heeft en op menig Belgisch festival speelde. Bovendien hebben ze al een debuutalbum op zak. Van bluesrock tot gevoelige folkmuziek, *Barefoot And the Shoes* brengt het rechttoe rechtaan.

Verder vinden we ook nog een flinke portie funk gecombineerd met hiphop en een stevige dosis rock met leuke gitaarrifjes. Daarvoor kunnen we terecht bij *Sunday's Ghosttown*. Klinkt akelig, maar is het niet.

Tot slot is indiepop goed vertegenwoordigd met bands als onder andere *Five Days* en *PolarJacket*.

De halve finales vinden plaats op 25 (De Klinker, Aarschot) en 26 oktober (Nijdrop,

Opwijk). Voor de grote finale kan je op 7 december terecht in Het Depot te Leuven.

Logo Rockvonk

"Er zijn toneelstukken, en er zijn toneelstukken die op toneelstukken lijken"

Olga lijkt op een typisch Russisch stuk. De toneeltekst is echter geschreven door Peter Van den Eede, Natali Broods, en Willem de Wolf, theatermakers van het beruchte collectief De Koe. Ze hebben zich gebaseerd op de biografie, briefwisseling en kortverhalen van toneelschrijver Anton Tsjechov.

MARGOT DE BOECK

Een groep van zes schrijvers, acteurs en bohémiens trekt zich terug uit de stad om op een verhaal te komen in een schrijversresidentie in een moerasgebied op het platteland. Daar doen zij niets. Ze spelen wel huisgolf en grondbiljart, en mijmeren over het leven.

In de schrijversresidentie beslist schrijver Pjotr niet meer te schrijven zodat hij zich kan overgeven aan de totale ledigheid. Hij beweert uiteindelijk dat hij nog nooit zo goed geschreven heeft sinds hij geen letter meer op papier heeft gezet. Voor de jongere schrijver en het beloftevolle talent Andrei is er gelukkig inspiratiebron Olga, Anton zaligers vrouw, al oud en met een leven boordevol interessant "materiaal". Olga wordt treffend gespeeld door Sien Eggers, in hip-

sterkostuum, *forever 21*. Ze vergeet alsmäär wat zij zojuist heeft gezegd. Zo zegt zij eens:

Wil niet elke acteur een leven leiden met grote gevoelens en overgave?

"Ik kijk in de spiegel, en ik denk: er ontbreekt iets, en dan weet ik het weer, de toekomst."

Intriges

De schrijversresidentie staat op instorten. Er moet ingegrepen worden, maar dat mag niet van de gemeente. De groep van

zes moet daarom vergaderden, zodat zij tenminste doen alsof zij ingrijpen. Zij praten naast elkaar, door elkaar, en kunnen zelfs niet beslissen welke thee zij zullen drinken. Tussen het vergaderen en niet-ingrijpen door ontwikkelen zich intriges en zijn er talloze pogingen tot liefdesverklaringen. Iedereen blijkt wel van iemand te houden, maar niemand van elkaar. Zouden zij het elkaar dan eens vertellen, over hun gevoelens? De ander moet eerst en uiteindelijk zwijgen zij allemaal. Het stuk verbindt op een speelse manier het ontbreken van overgave, zowel in ons eigen leven, als in de grote domeinen van religie, politiek en kunst.

Het gaat uiteindelijk om bijna drie uur toptoneel, met enkele hilarische hoogtes, zoals het heerlijke nietsdoen met huisgolf en grondbiljart, en vele kleine slimmigheden. Dat alles in een encenering die bewust nogal hulpeloos aandoet.

Het licht verandert iets te plots van kleur, een dialoog wordt in het donker gezegd. De acteurs struikelen steeds over de afhangede lakens, die als een opdringerige coulisse

vlak in het midden van de scène hangen. Ze komen dan plots van achter die lakens tevoorschijn, alsof zij elkaar zonet al heel de tijd hebben afgeluisterd, maar ze hebben vooral niets gehoord.

Bovendien wordt het stuk bevolkt door een sterke cast, waarvan iedereen schittert in zijn rol. Een toneelstuk dat op een

De acteurs struikelen steeds over de afhangede lakens

toneelstuk lijkt, maar waarin de grens tussen spelen en zijn zeer dun is. Want wil niet elke acteur een leven leiden vol met grote gevoelens en overgave?

Olga van De Koe is nog te zien op 22 en 23 oktober in 30CC / Stadsschouwburg

Cultuur

KLEPPERS VAN LETTERS OVER VAN DEN VOS REYNAERDE

Van Verdinasopropaganda tot porno

Kleppers van Letters presenteert elke maand een klassieker uit de wereldliteratuur aan het publiek. Deze maand was dat Van den vos Reynaerde, waarin de sluwe vos Reinaert zijn mededieren het leven behoorlijk zuur maakt.

CAROLINE HERMANS EN
ERNEST DE CLERCK

Wanneer de nachten langer en de dagen kouder worden, is het weer tijd om binnen te blijven met een

.....

Hoewel het streven naar gerechtigheid centraal staat, blijkt tijdens het lezen een stiekeme glimlach nooit veraf

.....

goed boek. De uitgelezen plaats om zo'n boek te vinden is de faculteit Letteren. Daar kun je elke maand terecht voor *Kleppers van Letters*.

een reeks interactieve lezingen over literatuur.

De eerste lezing in de reeks ging over het Middelnederlandse meesterwerk Van den vos Reynaerde en werd verzorgd door professor Geert Claassens. De hoogleraar besprak met veel bravoure en een overduidelijke literaire passie de dilemma's en vragen die de Reinaertroman doet rijzen. Maar wie van de lezing een uiteenzetting verwachtte waarom dit boek al dan niet het lezen waard is, kwam bedrogen uit. De ahistorische benadering, waarin het werk vanuit ons hedendaags perspectief behandeld wordt, werd met een grote boog omzeild.

Wikipedia

Wat wel duchtig besproken werd, is de invloed die het werk had in zijn periode van opstelling. Hoewel het verhaal zo goed als enkel de oren van de rijkere klassen bereikte, valt er voor iedereen wel iets uit te halen. De vos leeft tot op vandaag voort. Elke periode in de geschiedenis heeft zijn eigen variant van het verhaal gekend, wat zich vertaald heeft in propagandamateriaal voor het Vlaams-fascistische Verdinaso en zelfs in

een hedendaagse pornoversie die op het internet circuleert.

Wie *Van den vos Reynaerde* ziet als iets übervlaams, slaat de bal grondig mis. Ondanks het feit dat het verhaal zich afspeelt in het Land van Waes, is het overduidelijk overgenomen van de Oud-Franse *roman de Renart*. Al moet gezegd worden dat literaire *loose ends*, stukken waarbij originele en geplagieerde stukken zichtbaar gekopieerd zijn, volledig ontbreken. Met andere woorden "*good artists copy, great artists steal*" was Willem die Madocke maecte, de anonieme auteur van *Van den vos Reynaerde*, in de middeleeuwen al niet vreemd.

Dat fictie op zich al een problematisch concept was in middeleeuwse tijden, blijkt nog zacht uitgedrukt. Want al legde Moeder Kerk het echtelijk leven strenge regels op, voor schrijvers was het niet veel makkelijker. Fictie is immers niets meer dan leugens vertellen en dus een van de grootste zonden die iemand kon begaan. Een beetje creatief middeleeuws auteur maakte zich er dan doorgaans van af door zijn verhalen te voorzien van belangwekkende bronnen, of die nu bestaande waren of niet. Wikipedia was nog lang niet uitgevonden en bijna niemand zou de bronnen ooit controleren. Liegen kon dus toch.

Wanneer een middeleeuwer fictie schreef, zorgde hij ervoor dat de morele les de waarheid van het verhaal zou uitmaken. En daarin ligt ook grotendeels de charme van *Van den vos Reynaerde*: het kan op twee niveau's gelezen worden. Enerzijds als een antropomorfisch amusant verhaaltje en anderzijds als een morele spiegel die de lezer wordt voorgehouden. Het venijn zit hem daardoor in de staart. Want hoewel het streven naar gerechtigheid centraal staat, blijkt tijdens het lezen een stiekeme glimlach nooit veraf. Reynaert blijft de schurk *we love to hate*. Wat dat over onszelf zegt, blijft maar de vraag.

De hedendaagse vos nog steeds even mysterieus en diepzinnig als in de tijd van Van Den Reynaerde:

Ring-ding-ding-ding-dingeringeding!

Gering-ding-ding-ding-dingeringeding!

Gering-ding-ding-ding-dingeringeding!

Jacha-chacha-chacha-chow!
Chacha-chacha-chacha-chow!
Chacha-chacha-chacha-chow!

Karolien Favoreel

Macbeth bombastisch geminimaliseerd

Met MCBTH herleidt Het Toneelhuis Shakespeares Macbeth tot de essentie. Geruggesteund door LOD muziektheater en een visuele weelde, bieden de acteurs een blik in het hoofd en hart van de overambitieuze generaal. Minimaal spel, maximale beleving.

BRECHT CASTEL & NILS DE
NEUBOURG

Hoe lieflijk de voorspelling bij aanvang voor Macbeth ook moge zijn, zo desastreus is de afwikkeling ervan. Waar eindigt het onafwendbare lot en begint de wrede ambitie? De beloofde kroon is voor Macbeth enkel via dood en verraad te bereiken. Helaas, dood brengt meer dood met zich mee.

In het hoofd van Macbeth begint zich het voorspel van zijn laatste oordeel te ontpinnen. Geleidelijk verzuipt hij in het bloedbad dat hij op aangeven van Lady Macbeth zelf in gang heeft gezet. Het Toneelhuis haalt de grote middelen boven om dit te veruitwendingen. De muur waarop geprojecteerd wordt, komt bijvoorbeeld in z'n geheel langzaam naar voor en vernauwt de speel- en psychologische ruimte voor de acteurs. Het claustrofobische gevoel dat hierdoor ontstaat, zo-

als we dat ook zien in de film *Fermat's Room*, werkt wonderwel.

De titel doet het al vermoeden: Guy Cassiers brengt niet het klassieke koningsdrama, wel een uitgepuurde totaal-

.....

Waar eindigt het onafwendbare lot en begint de wrede ambitie?

.....

beleving. In MCBTH als barokke uitzuivering moeten niet alleen de klinkers het bekopen, ook een hoop personages en tekst worden meedogenloos geschrapt. In

ruil worden nieuwe visuele en auditieve dimensies van het stuk geopend terwijl de acteerregisters bewust gesloten worden. De psyché van de hoofdrollen is niet zozeer te vinden de onderkoelde speelwijze maar des te meer in de projecties en muziek. Of hieruit een mooie symbiose ontstaat of het spel nodeloos ingetogen is, daar zijn we nog niet uit.

Tom Dewispelaere, in de gedaante van Macbeth, is de enige acteur die naarmate het stuk vordert wél meer registers mag opentrekken en zelfs de live paukenslagen mag overstemmen. Hij gaat van beheersing naar losgeslagen briesen en alles daartussen.

Multisensoriële overgave

Door de veruitwending van Macbeths machtswellust en kwellingen in beeld en muziek is de inleving voor de toeschouwer niet enkel een kwestie van *suspension of disbelief* maar wel van een multisensoriële overgave. Hoewel deze keer niet intens beklijvend, blijft Guy Cassiers vernieuwend in zijn visuele aanpak. Grote projecties zijn we al gewoon van Guy Cassiers, maar

ook de lichamen van de acteurs gebruikt hij als projectiescherm. Hiervoor zijn de magnifieke kostuums van Tim Van Steenberghe ideaal geknipt. Naarmate het bloed meer vloeit, worden de kostuums donkerder. Bovendien werkt de overvloedige tule van Lady Macbeth mooi als een verstrikkende metafoer.

Waar Cassiers en het Toneelhuis van projecties zijn handelsmerk hebben gemaakt, daar worden ze in deze productie gecomplementeerd door LOD's expertise in muziektheater. Al is in dit geval "muziek" zeer ruim op te vatten. De rol van de orakelende heksen worden vertolkt door zowel een talige, geprepareerde piano als drie *operateske* schimmen. De muziek stopt echter niet bij het invullen van een eigen rol maar verruimt de andere, fysieke personages naar meerdere dimensies.

Voor doorleefde vertolkingen trekt men niet naar MCBTH, voor een totale onderdompeling in Macbeths ambitieuze wanhoop wel. Spijtig dat die onderdompeling niet langer blijft nazinderen en -tintelen in onze zintuigen om van MCBTH werkelijk een koninklijk schouwspel te maken.

Cultuur

RECENSIE **BALMORHEA**

Instrumentale Kamasutra

Donderdagavond sloot Balmorhea zijn Europese tournee af in het kunstencentrum STUK. De aanwezigen waren getuige van een van de optredens van het jaar. Als ze het licht niet hadden aangedaan, stonden ze daar nu nog te applaudisseren.

RUBEN BERTRANDS

Eerst toch een puntje van kritiek. De Labozaal valt de laatste tijd ten prooi aan een te betreuren fenomeen. Concertgangers voelen de klaarblijkelijk onweerstaanbare drang om op de grond te zitten. Het nut daarvan ontgaat ons. Aangezien er geen bar was,

Bij momenten was het geen concert meer, maar een religieuze ervaring

kan men zelfs niet opperen dat er een *botelón* aan de gang was. Het hielp natuurlijk ook niet dat er zitkussens voorzien waren. Misschien trekt de zwaartekracht in STUK net dat tikkeltje harder, maar dat mag geen excuus zijn. Een aan de grond gekluisterde zaal is de nachtmerrie van elke band. Kleermakerszit straalt nu eenmaal weinig enthousiasme uit.

Sirene

Ter verdediging van de zittenblijvers: de muziek van voorprogramma JBM leende zich wel tot een sit-in. De New Yorkse Jesse Marchant schreef zijn plaat *Stray Ashes* in een afgelegen berghut, en zo klinkt ze ook. Marchant heeft een tristesse in zijn stem die doet denken aan Nick Drake ten tijde van *Pink Moon*. Die breekbaarheid wisselt hij af met een *howl* waar Jeff Buckley trots op zou zijn, de lokroep van een mannelijke Sirene.

Zijn nummers zalven en slaan, kabbelen gracieus verder en laten geen ziel onberoerd. De zwangere stilte tijdens zijn optreden sprak boekdelen. Het getuigt van grote klasse om een zaal in te pakken met enkel een gitaar. JBM schrijft songs met weerhaakjes.

Religieuze ervaring

Nadat JBM de zaal in stilzwijgen had gehuld was het aan Balmorhea. Het Texaanse ensemble trok de afgelopen maand door Europa met *Stranger*, zijn laatste worp. De groep speelde in STUK het slotakkoord van zijn tournee.

We hadden het privilege om Balmorhea te treffen op een scharniermoment. Voor de nabije toekomst hebben zij geen concerten meer gepland. Dit was hun laatste avond in Europa, de laatste gelegenheid om nog eens het beste van zichzelf te geven. En dat deden ze met verve.

Bij momenten was het geen concert meer, maar een religieuze ervaring. De intensiteit van hun set en de verzengende hitte in de Labozaal liet het publiek achter in een spirituele trance. Elk nummer was een trip door een ander universum, een droomwereld waarin het aangenaam vertoeven is.

De manier waarop zij laag na laag hun symfonieën uitbouwen is fenomenaal, zeker omdat ze lak hebben aan traditionele songstructuren. Hun muziek is nostalgisch zonder sentimenteel te zijn. De emotionele blauwdruk van een reis door Amerika, van eindeloze autoritten door de Southwest. Hun sound wordt weleens omschreven als *ambient americana*, en daar is wel iets van aan. Als Brian Eno in *The Band* had gezeten, had Balmorhea zijn geesteskind kunnen zijn. Maar eigenlijk doen vergelijkingen hen oneer aan. Wat zij maken is uniek, en niet alleen binnen hun genre. Balmorhea heeft met *Stranger* de Kamasutra van de instrumentale muziek geschreven.

Andrew Snowball

Transitfestival komende week van start

Het is niet voor vastgeroeste zielen met tunnelvisie. Wel voor eenieder met zin voor avontuur, voor hij die het experiment niet schuwt. We hebben het over Transit, de muzikale driedaagse voor de fijnzinnige liefhebber van hedendaagse muziek. Luisteren, zien en ervaren.

JITSE DE LAUW

Op vrijdag 25 oktober gaat de veertiende editie van Transit van start, het festival dat in teken staat van nieuwe klassieke muziek. Het brengt een interessante mix van opkomend talent en gevestigde grootheden. Transit wordt georganiseerd door het Festival van Vlaanderen, net als Novocento. Terwijl Novocento zich concentreert op muziek uit de 20e eeuw en die presenteert in een repertoirecontext, is Transit veel meer een creatiefestival. Het merendeel van de stukken die je er te horen krijgt, zijn op vraag van het festival door de verschillende componisten ge-

schreven. Samen creëren beide festivals een continuïteit in de muziek van de afgelopen 100 jaar.

Die muziek valt niet onder één noemer te brengen, verscheidenheid wordt door de organisatie hoog in het vaandel gedragen. Zo kun je niet enkel genieten van instrumentale

Projecties, dans of handboeien, Transit heeft het allemaal

composities, maar ook van vocale muziek, *mixed media* waarbij het beeld een belangrijke rol speelt met elektronica-experimenten...

Geboeide pianisten

De hedendaagse componist valt ook niet meer te vergelijken met de Schuberts en Mozarts van weleer. De nieuwerwetse liedjesschrijvers zijn geen muzikale dictators, ze staan open voor de inbreng van muzikanten en gaan met meer aan de slag dan alleen met geluid. Projecties, dans of handboeien, bij Transit hebben ze het allemaal.

Wie denkt dat het festival enkel bedoeld is voor geciviliseerde *midlifecrisissers* op zoek naar meerwaarde, zit eraan. Het grootste deel van het publiek bestaat uit jongeren. "De jeugd kan zich gemakkelijk openstellen voor iets dat hen niet vertrouwd is. Ze zijn nog niet vastgeroest in gewoonten en verwachtingen rond muziek. Het zou boven-

dien zonde zijn om met een festival in Leuven de studenten niet te kunnen bereiken," vertelt Mark Delaere, artistiek directeur. In zijn veertienjarig bestaan heeft Transit ook al internationaal naam kunnen maken. Een goede dertig procent van de bezoekers komt uit het buitenland.

Het festival duurt drie dagen en eindigt met een indrukwekkend slotconcert, waarin de virtuositeit in een volledig geautomatiseerde wereld bevraagd wordt en waarin snelheid en dynamiek aan de hand van elektronische middelen gerealiseerd wordt. Wie zich hier niets bij weet voor te stellen, denk aan geboeide pianisten die elkaar trachten aan te vullen, of juist hinderen.

Het programma van Transit belooft er weer een boeiende editie van te maken. Kom dat zien, kom dat horen.

Transit loopt van 25 tot 27 oktober. Meer info: www.festivalvlaamsbrabant.be

ALMA

21 - 25/10/2013

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

maandag

Blinde vink met groentenbouquetiere	€ 5.30
Kalkoensteak met spruitjes	€ 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.30
Vegetarische loempia met currysaus en wokgroenten	€ 4.10

dinsdag

Chili sin carne met boontjes en gebakken aardappelen	€ 5.30
Pita met looksaus en slaatje	€ 5.30
Steak met peperroomsaus en erwtes	€ 5.80

Koninginnenhapje	A1	€ 4.10
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3	€ 4.10
Spaghetti bolognaise klein	A1+A2	€ 3.10

Alm-a-tune

22/10 - 29/10 - 5/11 - 12/11

De komende vier dinsdagen kan je in **Alma 1** 's avonds niet alleen terecht voor een maaltijd, maar ook voor een **live optreden**, een **gedekte tafel** en een gratis **fles wijn**(*)! Nu dinsdag: pianist Luc Around!

(*) Rood of wit naar keuze, per 4 personen.

woensdag

Vegetarisch koninginnenhapje	€ 4.10
Steak met groenten en saus	A1 € 5.80
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1 € 5.30
Normandisch vispannetje	A2+A3 € 5.80
Varkenslapje met blackwellsaus en bloemkool	A3 € 5.30

donderdag

Kipbrochetten met corsendocksaus en wortelbalkjes	€ 5.80
Paprika gevuld met quorn en vegetarische saus	€ 5.30
Provençaals stoofpotje	€ 3.10
Spaghetti bolognaise groot	€ 4.10

vrijdag

Boerenworst met schorseneren in room	€ 3.10
Koninginnenhapje	€ 4.10
Burrito met tomatensaus en kampernoelies en groentenrijst	A1+A3 € 5.80
Gepaneerd gevogeltelapje met tomatencurrysaus, ratatouille en penne	A1+A3 € 5.30

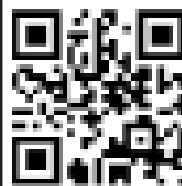
<http://www.alma.be>

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

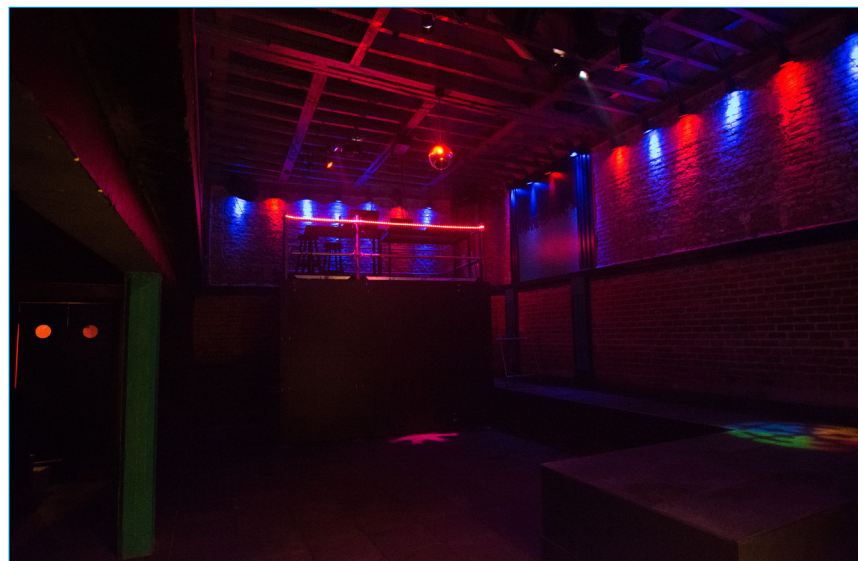

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het **vatenrecord** breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

LEUVENSE POLITIE TREEDT HARD OP BIJ STUDENTENDOPEN

VN opent humanitaire corridor naar wachtrij cursusdienst Medica

Assad neemt Nobelprijs Chemie in ontvangst voor aanval in Damascus

SCHOKKEND: Sporen van inktvis ontdekt in varkensanussen Alma

Alma: "Dat is een broodjeaapverhaal! En bovendien zit er enkel aap in onze broodjes aap!"

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 05
Maandag 21 oktober 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "Usain Bolt" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:

Frank "Kirani James" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Ernest "Yohan Blake" De Clerck, Eva "Carmelita Jeter" Schalbroeck, Korneel "Peter Norman" De Schamp, Karolien "Kevin Borlée" Wilmots, Quinten "Steven Van Broeckhoven" Evens

Schrijvers:
Karel "Bongelo Bongelemba" Peeters, Anton "Asafa Powell" Goegebeur, Tobias "Wesley Geens" Geerinckx, Lisanne "Anne Zagré" Corijn, Jens "Haile Gebrselassie" Meijen, Jens "Churandy Martina" Warrie, Robin "Carl Lewis" Reza, Nele "Jonathan Borlée" Hiele,

Litsa "Tia Hellebaut" Hellings, Anton "Stephen Kiprotich" De Wolf, Astrid "Marita Koch" Vervoort, Jasper "Hans Van Alphen" Van Loy, Simon "Pheidippides" Thys, Margot "Carmelita Jeter" De Boeck, Caroline "Jelena Isinbayeva" Hermans, Nils "Jesse Owens" De Neubourg, Brecht "David Rudisha" Castel, Jitse "Oscar Pistorius" De Lauw, Ruben "Bart Wellens" Bertrands, Sam "Epke Zonderland" Rijnders, Hanne "Nafi Thiam" Van Espen

Fotografen:
Andrew "Mo Farah" Snowball, Simon "Yoshie Takeshita" Leclercq, Catherine "Olivia Borlée" Hechter, Caroline "Kim Gevaert" Van Rhee

Tekenaars:
Simon "Maurice Greene" Englebert, Karolien "Michelle Jenneke" Favoreel, Wout Stans, Jeroen "John Massis" Baert

Dtp:
Jens Cardinaels, Frank Pietermaat, Ernest De Clerck

Eindredactie:
Frank Pietermaat, Jens Cardinaels, Korneel De Schamp, Eva Schalbroeck

IT:
Joachim "Octaaf De Bolle" Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners
(Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, atleten) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kim Gevaert

”Ik leef nu in een volledig andere wereld”

Herinnert u zich nog waar u was op 11 augustus 2006? Het was de avond waarop Tia Hellebaut over 2m03 sprong op het Europees Kampioenschap in Göteborg. Enkele minuten later snelde Kim Gevaert naar goud op de 200 meter. "Die medaille heeft vele mensen geëmotioneerd."

FRANK PIETERMAAT

Twee jaar na die knalprestatie besloot Gevaert om een punt te zetten achter haar carrière. Op een iets minder actieve manier zal zij de komende 24 urenloop op gang schieten. Tijd voor een terug- en vooruitblik.

Het is nu vijf jaar geleden sinds u afscheid nam van de atletiek. Waar bent u ondertussen mee bezig geweest?

“Nu is alles in functie van mijn man en de kindjes”

Kim Gevaert: «Met kindjes op de wereld zetten. (lacht) In de afgelopen vijf jaar heb ik drie kindjes gekregen, ben ik getrouwd (met haar man Djeke Mambo, red.) en hebben we gebouwd. Dat op zich was al redelijk intens. Maar het waren wel die zaken waar ik al zo lang zat op te wachten om te doen. Dat was ook een van de redenen waardoor ik op mijn dertigste het gevoel kreeg te willen stoppen.»

«Daarbuiten heb ik redelijk veel voor SOS Kinderdorpen gedaan. In het begin deed ik dat heel intensief. Ik was er parttime mee bezig. Nu doe ik enkel nog het ambassadeurswerk. Voor een aantal sponsors ben ik ook nog een aantal dingen blijven doen.»

Ben je nog bezig met atletiek?

Gevaert: «Ik ben af en toe bezig voor de Memorial Van Damme en met commentaar op Sporza. Daarbuiten qua training niet echt iets meer. Vaak is de verwachting dat als je stopt je meteen ook training gaat geven. Dat zie ik momenteel eigenlijk echt niet zitten.»

«Als ik training zou geven, zou het vooral voor de kleintjes zijn. Kinderen rond de negen, tien of elf jaar. Dat moet op een ontspannen manier en dat vind ik aangenaam. Nu zie ik het nog niet helemaal zitten om met een topatleet te werken. Je moet immers opnieuw datzelfde engagement tonen dat je als atleet toont.»

Voor veel jonge kinderen bent u altijd een groot voorbeeld geweest. Wat is daar de verklaring voor?

Gevaert: «Hoe komt dat? Vooral door de medaille op de Olympische Spelen. Die heeft veel mensen en kinderen geëmotioneerd en is veel mensen heel sterk bijgebleven. De 100 meter blijft natuurlijk een speciaal nummer in de atletiek. Dat is vaak een strijd tussen Jamaïcanen en Amerikanen. Als daar dan een Belgische tussen staat,

vinden mensen dat blijkbaar speciaal. Het is een beetje gewoon.»

Omgekeerd

Hoe verschillend is het leven tijdens uw carrière van het leven na uw carrière?

Gevaert: «Het is een volledig andere wereld. Vroeger deed ik echt alles met mezelf als centrale persoon. Alles draaide rond wat ik zelf deed, rond mijn lichaam en rond mijn planning. Mijn man en familie moesten zich daarrond schikken. Nu is dat helemaal omgekeerd. Nu moet alles in functie van de kinderen en van mijn man.»

«Ik denk dat ik op dat moment daar wel klaar voor was. Ik was het een beetje beu dat altijd alles rond mezelf draaide. Al zou het nu wel leuk zijn om af en toe tijd te hebben voor mezelf. (lacht) In het begin had ik daar totaal geen moeite mee. Ik snakke er zelfs naar om te kunnen zorgen voor iemand.»

Is de atletiek ondertussen veel veranderd sinds uw afscheid? Vaak wordt gezegd dat de spurters sneller en sneller worden.

Gevaert: «Dat is niet helemaal waar. Dat ligt vooral aan de pistes. In Londen hebben ze weer een nieuwe piste uitgevonden die nog beter is. Die piste geeft als het ware de energie terug aan je voet.»

«Het is vooral de techniek die altijd vooruitgaat. Verder zijn er natuurlijk ook veel nieuwe gezichten. De atleten die ik kende zijn er stilaan

allemaal uit. Er zijn er nog maar een paar: Allyson Felix, Veronica Campbell, Carmelita Jeter. De rest zijn bijna allemaal weeral nieuw.»

Waar zou u in topvorm staan tussen de huidige generatie sprintsters?

Gevaert: «Ik denk dat dat ongeveer hetzelfde zou geweest zijn. Op een goede dag zou ik nog altijd wel een finaleplaats op wereldkampioenschappen lopen. Dat geldt eveneens voor de aflossingsploeg. Op een goede dag hadden we nog altijd net wel of net niet een medaille gehad. Dat is ongeveer hetzelfde gebleven.»

Doping

Er is natuurlijk ook de donkere kant van het verhaal. Zo werden onder meer Asafa Powell en Tyson Gay, wereldsterren in de sprint, betrappt op doping. Is doping toegenomen of zijn de controles verstrengd?

Gevaert: «Dat wisselt altijd. Er is altijd een moment waarop iets nieuws opduikt. Atleten voelen dat het circuleert. De controleurs schieten altijd een beetje later in actie. Dan vinden ze toch iets om dat te kunnen vangen. Helaas wordt er daarna gewoon weer iets nieuws uitgevonden.»

«Lang geleden had je de gevallen genre Marion Jones en Kelly White. Ondertussen is het groeihormoon weer aangepast dat ze kunnen nemen. Nu hebben de dopingcontroleurs weer een grote stap gezet en kunnen ze weer mensen pakken.»

«Het gaat nooit verdwijnen natuurlijk. Maar gelukkig voel je dat de controleurs steeds strenger en strenger worden en ze steeds meer en meer kunnen. Er gebeuren ook meer testen buiten de competitie. Er wordt steeds minder door de vingers gezien.»

Hoe voelt u zich bij de ontdekking van die dopinggevallen?

Gevaert: «In sommige gevallen ben ik zwaar ontgoocheld. Bij andere kan het mij niet veel

meer doen. Maar bijvoorbeeld bij Veronica Campbell (Jamaïcaanse sprintster, voormalig wereld- en Olympisch kampioene, red.) was ik zwaar ontgoocheld. En bij Asafa Powell (Jamaïcaans sprinter, voormalig wereldrecordhouder, red.) toch ook wel. Zeker Campbell was iemand in wie ik altijd geloofd heb. Zij was al van jongs af aan een heel grote belofte. Ze liep als heel jong meisje al supertijden. Dat was gewoon een natuurtaent. Ik weet natuurlijk niet wanneer ze ermee begonnen is.»

Is dat de frustratie van op het einde van uw carrière niet echt meer mee te kunnen?

Gevaert: «Misschien was het dat voor haar. Ik weet het niet. Dat zal ze ook niet zo snel vertellen, vermoed ik.»

Hoe ziet de toekomst voor de Belgische atletiek eruit?

Gevaert: «We hebben Anne Zagré, de hordeloopster. Daarnaast is er ook meerkampster Nafi Thiam. Er zijn een aantal goede dames.

“Op gebied van doping wordt er steeds minder door de vingers gezien”

Maar atletiek is niet altijd een evidente sport. Het is niet omdat je veel talent hebt, dat je er ook gaat geraken. Je lichaam moet die trainingen aankunnen. Je moet ook een beetje geluk hebben. Alles moet meezitten. Er is veel potentieel. Ik zie er zeker een paar die voor medailles zullen kunnen gaan op de grote kampioenschappen.»

Kim Gevaert aan het werk voor SOS Kinderdorpen